

Chlumecké listy

časopis
chlumeckého regionu

ročník LI ♦ Chlumeck nad Cidlinou dne 17. 6. 2021 ♦ cena 19 Kč

6

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ	
	22.5.2021
	OBČANSKÉ SVĚTOVÉ MĚSTSKÉHO ÚŘADU
DANIEL ČASLAVSKÝ	21.3.2020
TRIK TŮMA	24.4.2020
HAEL MATOUŠEK	4.5.2020
S WOLF	10.5.2020
SYNKOVÁ	31.5.2020
VOJENKA	1.6.2020
UDOBA	1.6.2020
ENK	11.6.2020
JEK	16.6.2020
UPKOVÁ	17.6.2020

SLOVO STAROSTY

Milí čtenáři,

protože Chlumec patří do spádového území Fakultní nemocnice v Hradci Králové, podělím se s vámi o velký problém, týkající se zdejšího parkování. Již více než 20 let se uvažuje o výstavbě velkokapacitního parkovacího domu u areálu této obří nemocnice. Vždy v souvislosti s problémovou a věčně nerealizovanou křižovatkou Mileta. Před několika měsíci město omezilo parkování u Labe na nevzhledných hliněných plochách, ale cca 350 řidičů tohle provizorní místo vděčně přijímalo. Asi od září zde bude sice upravenější parkování, ale pouze pro desítky aut. Magistrát Hradec Králové také „nalil“ cca 15 milionů korun do zpevněné parkovací oplocenky s kapacitou 100 automobilů u Milety. Čili se velmi neutěšená situace ještě zhoršila. Smutné je to, že přímo Fakultní nemocnice tyto problémy neřeší a stále se spoléhá na mlhavý příslib parkovacího domu u Milety. Aut však stále přibývá. Nemocnice má cca 4500 zaměstnanců, mnoho z nich má vjezdové karty, a proto jsou vnitřní prostory v areálu nemocnice beznadějně plné. Co s tím? Na zastupitelstvu kraje jsem tuto problematiku otevřel, pohádal se s trutnovským starostou, který tvrdil, že s tímhle nemá kraj nic společného. Ale má! Kraj by mohl splnit roli koordinátora, případně na „výstavbu parkhausu“ přispět. V sousedství je univerzita, ta má v plánu také přistavovat kampus, ale nyní jsou jejich parkoviště poloprázdná. Hlavní roli ale musí sehrát nemocnice. A protože je areál nemocnice na cca 70 ti hektarech plochy, dovedl bych si osobně představit zde vnitřní cirkulující mikro dopravu pomocí nízkoprahových elektrobusů. I to by úžasně pomohlo s personální obsluhovaností nemocnice a hlavně špatně se pohybujícím pacientům. Je to snad drze moderní vize, ale při vůli ze všech zainteresovaných stran by se mohla stát realitou. Výborně vybavená Fakultní nemocnice v Hradci Králové totiž plní několik rolí: oblastní, krajskou a také ve specializovaných úkonech roli celostátní. A právě proto je nutný problém s parkováním konečně řešit.

Konečně jsme získali pravomocné stavební povolení na rekonstrukci Říhova domu pro denní pobytový stacionář seniorů. Nyní se soustředíme na možnost získání dotačních prostředků z EU nebo z národních zdrojů, proto-

že rekonstrukce opuštěného „Říháku“ přijde na 25 milionů korun. Měl by obsluhovat území s počtem 15 000 obyvatel. Třeba i pro Žiželicko, protože i obyvatelé z tohoto území jsou spádová do našeho zdravotního střediska a nikoliv do Kolína ve Středočeském kraji.

19. května jsme předali firmě M SILNICE a.s. prostory k budování první části dopravního terminálu u nádraží. Prosimе účastníky provozu v této oblasti o zvýšenou pozornost. Užitečné dílo začíná konečně růst. Když se ohlédnu, je to tedy něco! 9 let majetkoprávních práv! Ale sláva, už se staví.

VaK Hradec Králové a.s. připravuje velkou investiční akci v našem městě. Jedná se o zkapacitnění chlumeckého vodojemu upravené vody za cca 65 milionů korun. Protože se město bude konečně zase rozrůstat, je to pro příští generace velmi dobrý počín. Plánovaná investice by mohla započít v roce 2023. Naše samospráva je tomuto zásadnímu kroku samozřejmě nakloněna.

Nesprávné parkování v Chlumu nad Cidlinou na chodnících městská policie tvrději sankcionuje. Rozhodnutím zastupitelstva „utahujeme šrouby“. Pro zajištění uvádím: městská policie udělila za duben 28 x výzvu k podání vysvětlení, 14 x domluvu, 21 x pokutu a jedno oznámení o přestupku. Za část května 7 x výzvu k podání vysvětlení, 6 x domluvu, 9 x pokutu. K tomu jistě přibudou další hříšníci, protože minimálně 2 x do měsíce v intravilánu obce měříme rychlost. Proto opětovně apeluji na Chlumčáky, abychom se dopravě k sobě chovali maximálně ohleduplně a neztrpčovali si zbytečně život.

Velkým problémem je vykládání automobilů z nákladních přepravních nosičů v ulici Vrchlického, což je činnost firmy HAVEX-auto, s.r.o. Ze současného dopravního hlediska je dle policie toto sice v pořádku, neboť litera zákona praví: vozidlo smí zastavit k neprodlženému naložení či vyložení nákladu. Ale když se zde opakovaně skládá třeba ze dvou nosičů současně, vznikají protivné a nebezpečné situace. Firma zaměstnává 30 zaměstnanců, což je dobře. Ale neměli bychom si ztěžovat soužití. Proto jsem navrhl k vykládání oněch aut dnes zaslepenou bývalou komunikaci od Benžiny na Lišice, kam by mohly nákladní soupravy najíždět od druhého kruhového objezdu. V širší vozovky se

tam vejdou a lze je i objíždět. Vedení firmy se toto řešení snad líbí a nyní je třeba vše připravit projekčně a provést určité stavební úpravy, které by si uhradila firma. Potom bude vozovka v ulici Vrchlického opět volná a nemusíme zde osazovat zákaz zastavení.

V poslední době městská policie řešila i likvidaci tří autovraků. I tento nešvar se nejenom v našem městě bohužel rozšiřuje. Naštěstí se legislativa poněkud posunula k ráznějšímu řešení, a proto toho využíváme.

V Pamětníku město přistoupilo k likvidaci černé skládky v blízkosti místa určeného k pálení dřevního odpadu. Místo však též oplotíme, aby toto území již nikoho nelákalo si zde „odložit“.

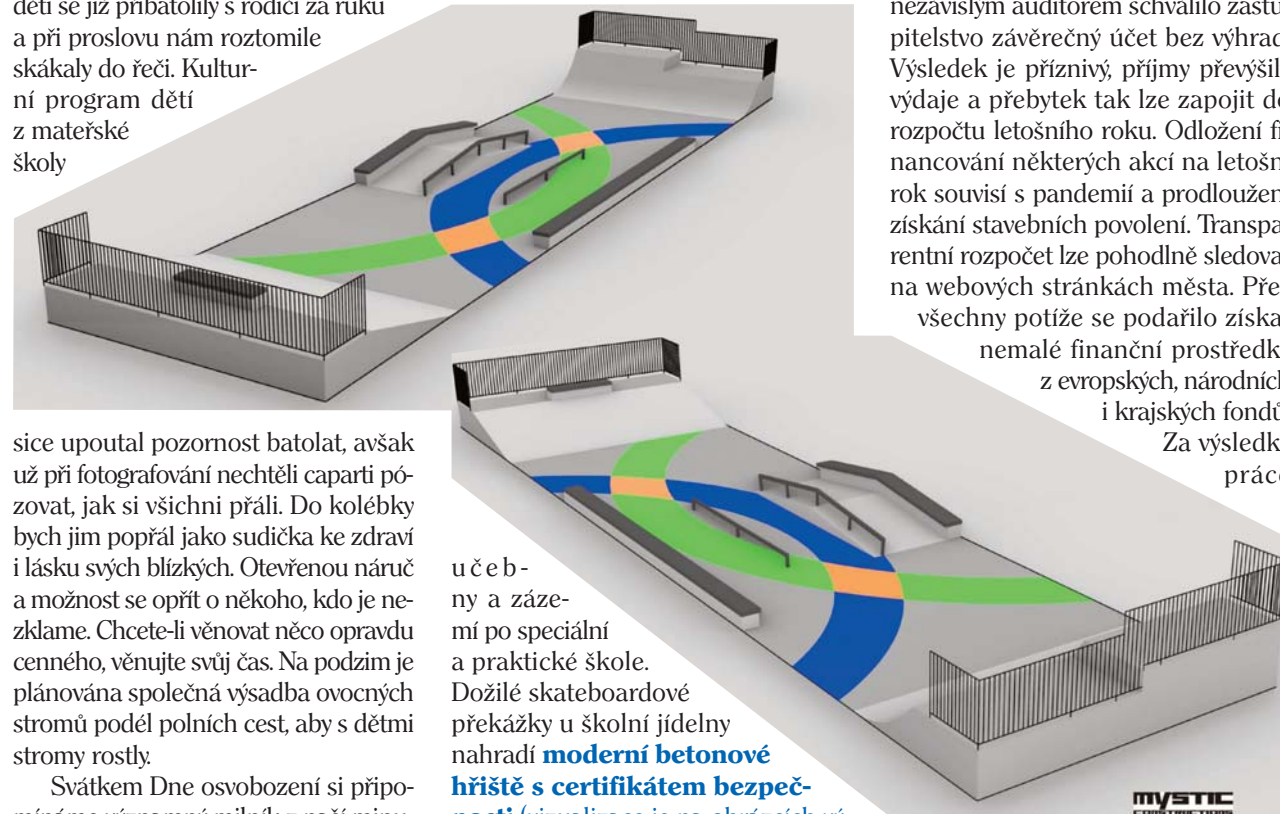
A ještě vás s velkou radostí zpravím o rychlé a účinné likvidaci zdivočelých holubů. Konečně jsme prosadili možnost organizovaného odstřelu specializovanou firmou. Disponujeme potřebnými povoleními a rozhodnutími kompetentních úřadů, ale dalo to fušku. V podstatě jsme první město v republice, kde se takto škodící holubi hejno může likvidovat přímo v centru města. Takže do doby, kdy píší tyto řádky, odebralo se do věčných lovišť již 100 zde sídlících opeřenců. Lov probíhá v noci, kdy v centru města nikdo není. Likvidace holubů je samozřejmě zajištěna i odvozem mrtvých tělíček do těch věčných lovišť. Přes Svaz měst a obcí ČR se nyní hrdě podělíme o způsob této likvidace, protože zdivočelá holubí hejna jsou metlou mnoha českých i evropských měst a jejich likvidace je velmi záslužná z důvodu eliminace šíření nakažlivých chorob, často přenosných i na člověka. Povolení k odstřelu máme na 3 roky. Proto si trůfnu tvrdit, že neblahým opeřencům v našem městě navždy odzvonil umíráček, a to je dobře.

A protože začíná léto, přeji všem krásný, zdravý pobyt na čerstvém a teplém letním vzduchu při práci na zahrádkách, při grilovačkách, na dovolených a i na našem koupališti, protože to otevíráme v plné palbě v sobotu 12. června. Samozřejmě zde bude probíhat i Chlumecké hudební léto. Toť pádná odpověď nemoci Covid 19, které snad také víceméně odzvonilo. Zkrátka, užijme si krásné časy a hlavně ve zdraví. A dětičky a studentičky nechť přinesou přes částečné zlenivění jejich mozkových závitů dobré vysvědčení, aby měli jejich rodiče z těch nezbedníků trochu radost. Na shledanou na koupališti!

Purkmistr chlumecký
Miroslav Uchytíl

SLOVO MÍSTOSTAROSTY

Vážení spoluobčané,
v květnu jsme na slavnostním uvítání našich nových občánků poděkovali maminkám za zrození nového života, starost a péči o rodinu. Privítali jsme dvacet čtyři holčiček a devatenáct chlapců. Sešli jsme se takřka po roce. Nejstarší děti se již přibatořily s rodiči za ruku a při proslovu nám roztomile skákaly do řeči. Kulturní program dětí z mateřské školy

sice upoutal pozornost batolat, avšak už při fotografování nechtěli caparti pózovat, jak si všichni přáli. Do kolébky bych jim popřál jako sudička ke zdraví i lásku svých blízkých. Otevřenou náruč a možnost se opřít o někoho, kdo je nezlame. Chcete-li věnovat něco opravdu cenného, věnujte svůj čas. Na podzim je plánována společná výsadba ovocných stromů podél polních cest, aby s dětmi stromy rostly.

Svátkem Dne osvobození si připomínáme významný milník z naší minulosti. Je důležité vzpomenout na historii a osobnosti, na které jsme hrdí, ale i na lidská zvěřstva pro poučení a neopakování chyb. Za každou pomoc se sluší poděkovat, vždyť v jednotě je síla.

Ovšem nezapomínejme, že jsme suverénní národ s platnými zákony a právy. Budoucnost máme ve svých rukou.

Z investičních akcí nás přes prázdniny čeká dokončení oprav ve Slavičkově hale. Velkou investicí je i zkapacitnění základní školy, kde se upraví

pad 2021. Dopravní omezení nás trápí i ve městě, kde společnost ČEZ překládá vrchní vedení do země. Zlobíme se a urgujeme uvedení cest a chodníků do původního stavu.

Na základě přezkoumání celoročního hospodaření města za rok 2020 nezávislým auditorem schválilo zastupitelstvo závěrečný účet bez výhrad. Výsledek je příznivý, příjmy převýšily výdaje a přebytek tak lze zapojit do rozpočtu letošního roku. Odložení financování některých akcí na letošní rok souvisí s pandemií a prodloužení získání stavebních povolení. Transparentní rozpočet lze pohodlně sledovat na webových stránkách města. Přes všechny potíže se podařilo získat nemalé finanční prostředky z evropských, národních i krajských fondů.

Za výsledky práce

u č e b -
ny a záze-
mí po speciální
a praktické škole.
Dožil se skateboardové
překážky u školní jídelny
nahradí **moderní betonové
hřiště s certifikátem bezpeč-
nosti** (vizualizace je na obrázcích výše). Jednou z posledních ulic bez zpevněného povrchu je komunikace Na Františku. Obyvatelé z této části musí strpět dopravní omezení při celkové rekonstrukci v termínu červen až listo-

stojí celý tým lidí. Děkuji za spolupráci a náměty k dalšímu rozvoji našeho města.

Mgr. Vladan Kárník,
místostarosta města

ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA A RADY MĚSTA

**VÝPIS Z USNESENÍ
73. ZASEDÁNÍ RADY MĚSTA**
konaného dne 10. 5. 2021

Rada města:

■ **Schvaluje** pronájem části pozemku parc. č. 67 o výměře 35 m² v k.ú. Chlu-

mec n. C. od 14. 5. 2021 na dobu neurčitou s tříměsíční výpovědní lhůtou Bačkovský spol. s r.o., Horní Studenec 105, 582 64 Ždírec nad Doubravou, IČO: 25920642 s cenou 1.000,- Kč/měsíc.

■ **Schvaluje** poskytnutí části pozemku parc. č. 1410/4 v k.ú. Chlumec nad

Cidlinou formou Smlouvy o poskytnutí pozemku pro zřízení zpevněné plochy na vlastní náklady žadatele.

■ **Schvaluje** uzavření Smlouvy o dílo na realizaci akce „Oprava vjezdu k rampě jídelny, rekonstrukce vstupu do 2. budovy a předláždění části chod-

niku v areálu MŠ U Zámku“ s firmou Stavo & Sachs Kukleny s.r.o. Hradec Králové, Kukleny, Honkova 272/22, IČO: 25918681.

■ **Schvaluje** uzavření příkazní smlouvy na činnost „Kordinátor BOZP – Dopravní terminál v Chlumci nad Cidlinou“ s Ing. Josefem Novotným, Nový Bydžov, Revoluční třída 232, IČO: 13564081.

■ **Schvaluje** uzavření příkazní smlouvy na činnost „Technický dozor stavebníka – Dopravní terminál v Chlumci nad Cidlinou“ s Ing. Josefem Novotným, Nový Bydžov, Revoluční třída 232, IČO: 13564081.

■ **Odvolává** k 31. 5. 2021 z funkce vedoucí organizační složky Městské muzeum Loreta, Chlumec nad Cidlinou Mgr. Helenu Krátkou.

Jmenuje s účinností od 1. 6. 2021 do funkce vedoucí organizační složky Městská kulturní zařízení Mgr. Helenu Krátkou.

■ **Bere na vědomí** výroční zprávu zřízené příspěvkové organizace Mateřská škola U Zámku, Chlumec nad Cidlinou, Poděbradova 636/IV za rok 2020.

■ **Bere na vědomí** zápis č. 34/2021 z jednání Osadního výboru Lučice.

■ **Schvaluje**, v rámci pořádání akce Chlumecký kotlík, proplacení nákupu surovin na přípravu soutěžního guláše ve výši 800,- Kč každému soutěžnímu týmu.

**VÝPIS Z USNESENÍ
73. ZASEDÁNÍ RADY MĚSTA**
konaného dne 10. 5. 2021

Rada města:

■ **Schvaluje** vyřazení majetku zřízené příspěvkové organizace Základní umělecká škola, Chlumec nad Cidlinou, okres Hradec Králové.

■ **Schvaluje** pronájem části pozemku parc. č. 1366/33 o výměře 10 m² v k.ú. Chlumec nad Cidlinou Bc. Andrea Kašparová, IČO: 07915675, Jungmannova 1439/35, Pražské předměstí, 500 02 Hradec Králové na dobu určitou do 31. 10. 2021 s cenou 3.000,- Kč/měsíc.

■ **Schvaluje** pronájem části pozemku parc. č. 378/7 v k.ú. Chlumec nad Cidlinou o výměře 50 m² firmě Miloš Šmidberský, IČO: 42263182, Heyrovského 512, Pardubice-Rosice na dobu určitou od 28. 5. 2021 do 30. 6. 2021 s cenou 2.270,- Kč.

■ **Schvaluje** uzavření Smlouvy o budoucí smlouvě o zřízení věcného břemene a dohody o umístění stavby č. IV-12-2022245 (Kladruby, p.č. 1529/1;2, 3x RD, knn) mezi městem Chlumec nad Cidlinou a ČEZ Distribuce, a.s., IČO: 24729035 za cenu 7.614,- Kč + DPH.

■ **Se seznámila** s prvním návrhem dopravní a technické infrastruktury v lokalitě Krašov, který zpracovává fa VDI PROJEKT s.r.o.

■ **Schvaluje** Protokol z jednání hodnotící komise a z posouzení a hodnocení nabídek a uzavření smlouvy o dílo na realizaci akce „Oprava chodníku v Lučicích“ s firmou Stavo & Sachs Kukleny s.r.o. Hradec Králové, Kukleny, Honkova 272/22, IČO: 25918681 dle předložené cenové nabídky.

■ **Schvaluje** zadání zakázky na výsadbu stromů v ulici Žiželická společnosti OK ZAHRADY s.r.o., Jos. Jungmanna 1735, 504 01 Nový Bydžov, IČO: 28768655.

■ **Schvaluje** zadání zakázky na provedení archeologického výzkumu při stavbě „Dopravního terminálu v Chlumci nad Cidlinou“ společnosti Muzeum východních Čech v Hradci Králové, IČO: 00088382.

■ **Schvaluje** zadání zakázky „Rekonstrukce komunikace Na Františku“ společnosti NOVOSTAV KOMUNIKACE a.s., Hradec Králové, Střelecká 672/14, IČO: 28812875.

■ **Odvolává** k 31. 5. 2021 z funkce vedoucí organizační složky Městské kulturní středisko Chlumec nad Cidlinou paní Marcelu Přerovskou.

■ **Schvaluje** prominutí nájmu učebny v základní škole na základě žádosti ředitelky PODZÁMČÍ, agentury podpory rodin a služeb o.p.s. a vyjádření ředitelky základní školy.

■ **Schvaluje** Smlouvu o zabezpečení letní činnosti plavčíků na městském koupališti v Chlumci nad Cidlinou (Jan Sündermann, Hradec Králové, Pražské předměstí, Haškova 1239/2, IČO: 61186490 x město Chlumec nad Cidlinou) dle předloženého návrhu.

■ **Schvaluje** volný vstup na koupaliště a bezplatné využití kurtů plážového volejbalu (max. dvě hodiny denně) ve dnech 6. 7. až 9. 7. 2021 v rámci příměstského tábora a volejbalového soustředění dětí a mládeže na základě žádosti Tělocvičné jednoty Sokol Chlumec

nad Cidlinou, oddíl volejbalu ze dne 22. 4. 2021.

**VÝPIS Z USNESENÍ
22. ZASEDÁNÍ
ZASTUPITELSTVA MĚSTA**
konaného dne 26. 5. 2021

Zastupitelstvo města:

■ **Schvaluje** budoucí nepeněžitý vklad vodárenské infrastruktury „Řady vodovodní a kanalizační v lokalitě Kladruby“ do společnosti Vodovody a kanalizace Hradec Králové, a.s.

■ **Schvaluje**, v návaznosti na usnesení 4/20/21, předložený návrh smlouvy o smlouvě budoucí kupní na pozemek parc. č. 1383 v k.ú. Lučice u Chlumce nad Cidlinou s ART CONSULTING INTERNATIONAL s.r.o., Na Folimance 2155/15, Vinohrady, 120 00 Praha 2, IČO: 06958796.

■ **Schvaluje** záměr směny částí pozemků st. 935 a st. 103/2 v k.ú. Chlumec nad Cidlinou s cenou rozdílu výměr ve výši 700,- Kč/m² s tím, že poplatky se směnou spojené uhradí obě strany rovným dílem.

■ **Schvaluje** bezúplatný převod pozemku mezi Královéhradeckým krajem a městem Chlumec nad Cidlinou, kdy Královéhradecký kraj (dárce) převede z LV 2524 v obci a k.ú. Chlumec nad Cidlinou do vlastnictví města Chlumec nad Cidlinou (obdarovaný) pozemek parc. č. 1402/33 o výměře 13 m², ostatní plocha – silnice v k.ú. Chlumec nad Cidlinou.

■ **Schvaluje**, v návaznosti na předchozí usnesení, následující omezující podmínky: Smluvní strany tímto sjednávají bezúplatně k tíži obdarovaného zákaz zcizení, kterým se obdarovaný výslovně zavazuje, že po dobu 10 let ode dne právních účinků vkladu vlastnického práva do katastru nemovitostí nepřevéde vlastnické právo k daru třetí osobě a o dar bude přinejmenším po tuto dobu řádně pečovat, užívat jej výhradně jako pozemek pod komunikací ve vlastnictví města Chlumec nad Cidlinou, v souladu s veřejným zájmem, tj. zejména jej nebude využívat ke komerčním či jiným výdělečným účelům a ani jej k takovému účelům neposkytne.

■ **Schvaluje** záměr koupě části pozemku parc. č. 1162/16 a pozemku parc. č. 2417 v k.ú. Chlumec nad Cidli-

nou, které jsou dotčené stavbou „Výstavba parkoviště v ul. Nádražní v Chlumu nad Cidlinou“.

■ **Neschvaluje** záměr prodeje pozemku st. 298/2, zastavěná plocha o výměře 184 m² včetně stavby občanské vybavenosti bez čp/če v k.ú. Chlumec nad Cidlinou a **ukládá** radě města zříditi věcné břemeno stezky a cesty přes pozemek st. 297 v k.ú. Chlumec nad Cidlinou za účelem zřízení depozitáře muzea Lorety.

■ **Bere na vědomí** úpravu rozpočtu na rok 2021, rozpočtové opatření č. 6

až 9. Příjmy se zvyšují o 967,77 tis. Kč, výdaje se navyšují o 1.708,67 tis. Kč a financování se navyšuje o 740,90 tis. Kč.

■ **Schvaluje** celoroční hospodaření města a závěrečný účet města za rok 2020 včetně hospodaření zřízených a založených organizací, fondů města včetně zprávy nezávislého auditora o výsledku přezkoumání hospodaření města za rok 2020 a vyjádření souhlasu s celoročním hospodařením bez výhrad.

■ **Schvaluje**, na základě všech předložených podkladů, účetní závěrku města Chlumec nad Cidlinou za rok 2020.

■ **Schvaluje** střednědobý výhled rozpočtu města na rok 2022–2023 dle předloženého znění.

■ 17/22/21

Schvaluje zadávací dokumentaci k podání nabídek na zakázku malého rozsahu „Stavební úpravy 1. NP a 1. PP budovy 1. stupně ZŠ Chlumec n. Cidlinou“.

■ **Vydává** zřizovací listinu organizační složky obce Městská kulturní zařízení dle předloženého návrhu s účinností od 1. 6. 2021.

Jana Jelínková
asistentka starosty

Otázky pro ...

Nedávno jsem navštívil výrobní provoz firmy STAVOS Chlumec nad Cidlinou s.r.o., který je umístěn v Chlumu nad Cidlinou za PENNY Marketem. Původně se firma věnovala stavební činnosti pod vedením pana Kadavy, jak je z jejího názvu patrné. Za posledních 15 let se firma přeorientovala převážně na zpracování plastů – konkrétně na výrobu špičkových plastových potravinářských obalů (například kelímky na saláty, zavináče, vaničky na paštiky a mnohé jiné) a vysoce kvalitních plastových plotů s dlouhou životností. Velmi mě zaujal moderní strojový park s robotizací. Využil jsem příležitosti a na téma plastů jsem si popovídal s ředitelem provozu Ing. Zdeňkem Hedvičkem, se kterým se dobře znám. O jeho názory se s vámi podělím.

Jaký máš názor na nyní aktuálně celosvětově diskutované téma plastů?

Téma plastů je posledních pár let opravdu velmi žhavým tématem a rád využiji možnosti podělit se o svůj pohled na toto téma. Dost možná se pro mnohé čtenáře bude jednat o nový úhel pohledu, který jejich názor obohatí.

Plasty se v masovější míře začínaly objevovat po druhé světové válce, kdy dochází k náhradám tradičnějších materiálů, jako jsou kov, keramika a dřevo. Plast má totiž tu vlastnost, že je možné ho ve velmi krátkém čase (řádově minuty) připravit ke zpracování. Do vstříkovacího stroje se „nasypon“ kuličky, které vzniknou v chemičce, ty se ohřejí na určitou teplotu (většinou v rozmezí 170–240 stupňů Celsia) a tyto roztavené kuličky se vstříknou do železné formy, která těm kuličkám dá tvar (salátová mísa, odpadkový koš, dětské odrázadlo, hračky či potravinové obaly, díly aut). Zároveň plast můžete barvit, doplňovat určitými přísadami k zúšlechťení vlastností finálního výrobku a dekorovat. Tyto vlastnosti plastů vám dávají fantastické možnosti, jak velmi rychle a cenově efektivně vyrobit finální výrobek. Oproti tradičnějším materiálům jako je kov, dřevo či keramika je to značně rychlejší a energeticky efektivnější výrobní proces. Uvědomme si, prosím, že technologie zpracování plastů se od poválečných let

velmi radikálně zlepšila, zefektivnila a dosahuje čím dál vyšších technologických úrovní. Srovnajte si například vzhled plastové salátové mísy z osmdesátých let s nynějšími produkty. Jednoznačně uvidíte výrazné rozdíly.

Plasty a moderní technologie jejich zpracování přinesly do našich životů nové možnosti. Velmi viditelným příkladem jsou PET lahve. Před rokem 1990 nebylo obvyklé, že by si lidé nosili „vodu“ z obchodů v plastu. Vše bylo poctivě ve skle. Nyní se dostáváme k, dle mého názoru, podstatné změně chování zákazníků, která přišla právě díky možnosti technologicky levného zpracování plastů. Stávající zákazník si zvykl na plastové lahve s vodami různých příchutí. Dále si zvykl, že pařížský salát si koupí v plastovém kelímku a nikoli ve voskovaném papíře jako v minulosti. O tom, že malé balení potravin v plastu zvedlo hygienické standardy a trvanlivost potravin dnes nikdo moc nepřemýšlí. Podstatným způsobem se rozvinul turistický ruch a přišla vlna „jídel na stojáka“. Dostanete plastový tácek, plastový kelímek, plastovou lžičku... Jídlo si vezmete na pláž či na festival. Pár stánků tam obslouží tisíce lidí. Stávající doba by se bez nadsázky dala nazvat dobou plastovou. Na tyto všechny „výdobytky doby“ jsme si všichni bez protestů zvykli, ale každá mince má dvě strany.

Ale co dopad na přírodu okolo nás?

Nemůžeme tedy asi být překvapeni, že v okamžiku, kdy plasty jsou všude kolem nás, se objeví fenomén znečištěné přírody plasty. Plast má bohužel tu vlastnost, že je velmi trvanlivý a v přírodě se za běžných podmínek nerozkládá. Dovolím si položit čtenářům otázku. Může však plastový kelímek či PET lahev za to, že se válí v přírodě? Má materiál kelímku či lahve vliv na to, že se někde válí? Tak jako přišla technologická revoluce v podobě možnosti zpracování plastů, měla by přijít i osvěta uživatelů těchto plastů, jak s nimi nakládat. Plast má totiž zároveň tu krásnou vlastnost, že jde znovu zpracovat. Technologie zpracování se různí. Od těch jednodušších, kde plast rozemelete na šupinky, které následně ohřejete, a vyrobíte z nich například plastovou paletu či travňovací rohože až k nejmodernějším pyro-technologům, kdy vytríděné plasty ze žlutých popelnic „nasypete“ do stroje

a vypadne vám uhlíkový prášek spolu s kapalinou a-la ropa, která se následně v chemičce může proměnit opět v primární plast s netušenými možnostmi. Recyklaci však může omezit v poslední době se rozšiřující móda a tou jsou tzv. „kompozitní“ obaly. To jsou obaly, které se skládají z různých materiálů, a tyto materiály nelze jednoduše oddělit. Co se asi stane s papírem, na který je nanášena plastová vrstva? Půjde recyklovat? Bohužel ne. Není to ani papír ani plast = spalovna. Zároveň i u plastů není situace jednoduchá. Jsou různé druhy plastů, které vzájemně nejsou kompatibilní. Například PET lahev s PVC smrštitelným potíštěným rukávem. Tato kombinace končí opět ve spalovně či na skládce. Zde, dle mého názoru, selhává stát jako regulátor. Měl by kategoricky vymezit, jak obaly vypadat mohou s ohledem na následnou recyklaci. Je potřeba přemýšlet od konce – tzn. jak jednoduše proměnit použitý obal v primární výrobní surovinu a ne od začátku – jak jednoduše se mně to bude vyrábět a jak hezky do bude vypadat.

A co ekologicky rozložitelné materiály?

Tyto materiály se označují pojmem biodegradabilní. Znamená to, že se v přírodě volně rozkládají. Jejich „jednoduché“ označení však skrývá mnoho úskalí. Je více kategorií rozkládání plastů. Rozlišil bych jen některé. Například oxy degradabilní znamená, že se plast rozpadne při přítomnosti kyslíku. Všichni to vlastně známe. Necháte si mikrotenový pytlík na sluníčku a po čase k němu přijdete a on se vám drolí v ruce. Problém tohoto rozkladu však je ten, že plast zůstane plastem, jen se změní jeho velikost – vše se rozdrolí a zůstane v půdě okolo nás. Protože velikost rozpadu je opravdu malá, dostává se tento plast i do živočichů v přírodě a i do těla člověka. Další jsou biodegradabilní plasty na bázi škrobu (brambory, kukuřice aj.). Výhodou těchto „plastů“ je, že se rozloží na své původní látky, tedy na škroby. Komplikací ovšem je, že prostředí, kde se tyto materiály rozloží, musí být řízené s ohledem na teplotu a vlhkost (doma ve studeném kompostu se to nepovede). Obaly z těchto materiálů musíte dopravit do průmyslové kompostárny. Tento systém zatím v ČR není řešen. S materiály na bázi škrobu již naše firma má zkušenosti před cca osmi lety. Zkoušeli jsme na trh uvést nové výrobky z těchto materiálů, jejich zásadním problémem jsou však výrazně horší mechanické užitné vlastnosti a hlavně násobně vyšší cena. Jedná se o cca 3–4 násobek ceny oproti standardním plastům. Je třeba si uvědomit, že spolu srovnáváme vlastnosti plastů, které se vyvíjejí desetiletí s pionýry v oblasti škrobů. Bohužel zákazníci jsou na cenu obalů velmi citliví a doposud nedošlo k většímu tlaku na ekologičtější a dražší obaly.

Jak je to s automatizací a roboty?

Obalový průmysl, kde naše firma STAVOS Chlumec n. Cidl. s.r.o. dlouhá léta působí, prošel za posledních 15 let obrovskými změnami. Obaly mají tenčí stěny (jsou lehčí), jsou více průhledné, již z výroby jsou potíštěné a levnější. Tato „drobná“ změna pro uživatele obalů je zásadní technologickou změnou pro výrobce. Bez nejmodernějších evropských technologií nelze nyní v obalovém průmyslu konkurovat. V naší firmě klademe velký důraz na energetickou efektivnost výroby a robotizaci. Nejmodernější stroje spotřebovávají pouze 20 % energie oproti starším strojům a dosahují čtyřnásobné efektivity výroby. Zároveň na střeše výrobní haly máme umístěny solární panely, které nám vyrobí 30 % energie, které výroba potřebuje pro svůj provoz. Tím vším pomáháme k ekologičtějšímu přístupu při výrobě plastů, které si zákazníci tak žádají.

A co přinese budoucnost?

Dle mého názoru je třeba pokračovat v technologické revoluci plastů ve směru k jejich recyklaci a v osvětě u uživatelů plastů, neboť bez uvědomění si, že životní prostředí okolo nás si sami vytváříme, to nepůjde. Uvědomme si, jak daleko jsme se dostali s technologiemi na zpracování plastů dosud. Je jen třeba udělat další krůčky tím správným směrem k uzavření životního cyklu jakékoli plastové věci okolo nás. Plast je pro nás nástroj dosažení určitých cílů. Jak ten nástroj použijeme, je už pak jen na nás. Jak smýšlíme uvnitř, tak se chováme i navenek.

Ing. Zdeněk Hedvičák

Děkuji za obohacující rozhovor.

Mgr. Vladan Kárník

Svozy separovaného odpadu – rok 2021:

PLASTY (žlutá) – DRUHÁ středa v měsíci:
(14. 7., 11. 8., 8. 9., 13. 10., 10. 11., 8. 12.)

PAPÍR (modrá) – TŘETÍ středa v měsíci:
(21. 7., 18. 8., 15. 9., 20. 10., 17. 11., 15. 12.)

Bc. Ladislava Zemanová,
referentka správního odboru

Meteostanice Chlumec n. Cidlinou náměstí

Přehled vybraných hodnot pro květen 2021

Rychlost větru

Maximální hodnota:
4,9 m/s 5. 5. 2021

Náraz větru

Maximální hodnota:
9,5 m/s 5. 5. 2021

Srážky

Maximální denní úhrn:
18,3 mm 2. 5. 2021

Celkový úhrn:
61,2 mm

Teplota

Minimální hodnota:
0,1 °C 8. 5. 2021

Průměrná hodnota:
11,0 °C

Maximální hodnota:
29,9 °C 11. 5. 2021

Relativní vlhkost

Minimální hodnota:
35,0 % 8. 5. 2021

Průměrná hodnota:
80,2 %

Maximální hodnota:
100,0 % 25. 5. 2021

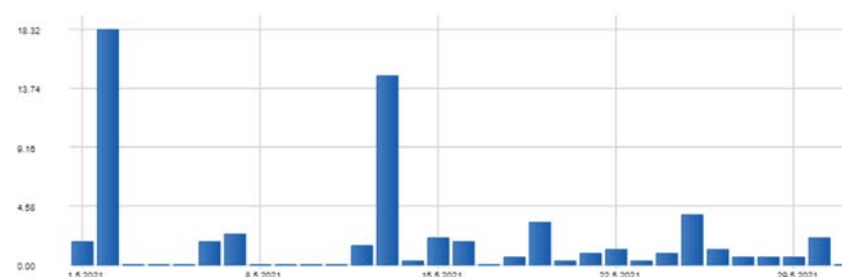
Atmosférický tlak

Minimální hodnota:
1001,7 hPa 13. 5. 2021

Průměrná hodnota:
1013,3 hPa

Maximální hodnota:
1026,4 hPa 30. 5. 2021

Srážky pro květen 2021

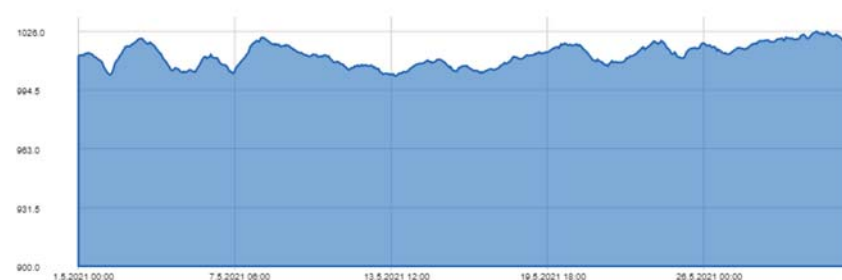
Teplota pro květen 2021

Vlhkost pro květen 2021

Tlak pro květen 2021

Zdroj dat: <http://moje.meteo-pocasi.cz/chlumec-nad-cidlinou-namesti/>

Vítání občánků v Chlumci nad Cidlinou

V sobotu dne 22. května 2021 jsme přivítali po velké pauze v obřadní síni Městského úřadu Chlumec nad Cidlinou nejmenší občánky našeho města, tedy děti narozené v období březen 2020 až srpen 2020 a v sobotu 29. května 2021 jsme přivítali v městském muzeu Loreta děti narozené od dubna 2020 do dubna 2021 s trvalým pobytem v Chlumci nad Cidlinou.

Celkem jsme uvítali v sobotu 22. 5. 2021 12 nových občánků s jejich rodiči, z toho 8 chlapečků a 4 holčičky.

V sobotu 29. 5. 2021 jsme uvítali celkem 30 nových občánků s jejich rodiči, z toho 11 chlapečků a 19 holčiček.

Pozvaná miminka s jejich rodiči přivítali starosta města Ing. Miroslav Uchytíl a místostarosta města Mgr. Vladan Kárník a s krátkým kulturním programem vystoupily děti z Mateřské školy U Zámku.

Rodiče dětí obdrželi od Města Chlumec nad Cidlinou finanční dárek ve výši 1.000,- Kč, děti malou hračku a maminiky květinu.

Od Městské knihovny v Chlumci nad Cidlinou obdrželi rodiče dětí balíček Bookstart – S knížkou do života.

Rodiče se zapisovali do pamětní knihy města a poté následovalo tradiční fotografování dětí ve staré dřevěné kolébce a v Loretě se děti fotografovaly ve starém malém žebříňáčku.

Všem malým občánkům přejeme hodně zdraví, spokojenou rodinu a co nejvíce krásných dní jako byl tento sváteční.

Příští vítání nových občánků se uskuteční v říjnu 2021.

Pokud se chcete zúčastnit slavnostního vítání občánků se svým nově narozeným miminkem, můžete si vyplnit „Přihlášku k vítání občánků“ a doručit na matriku městského úřadu nebo zaslat elektronicky na adresu matrika@chlumecnc.cz. Přihláška je ke stažení na www.chlumecnc.cz nebo si ji můžete vyzvednout a vyplnit osobně na matrice.

Ivona Uchytílová, matrikářka

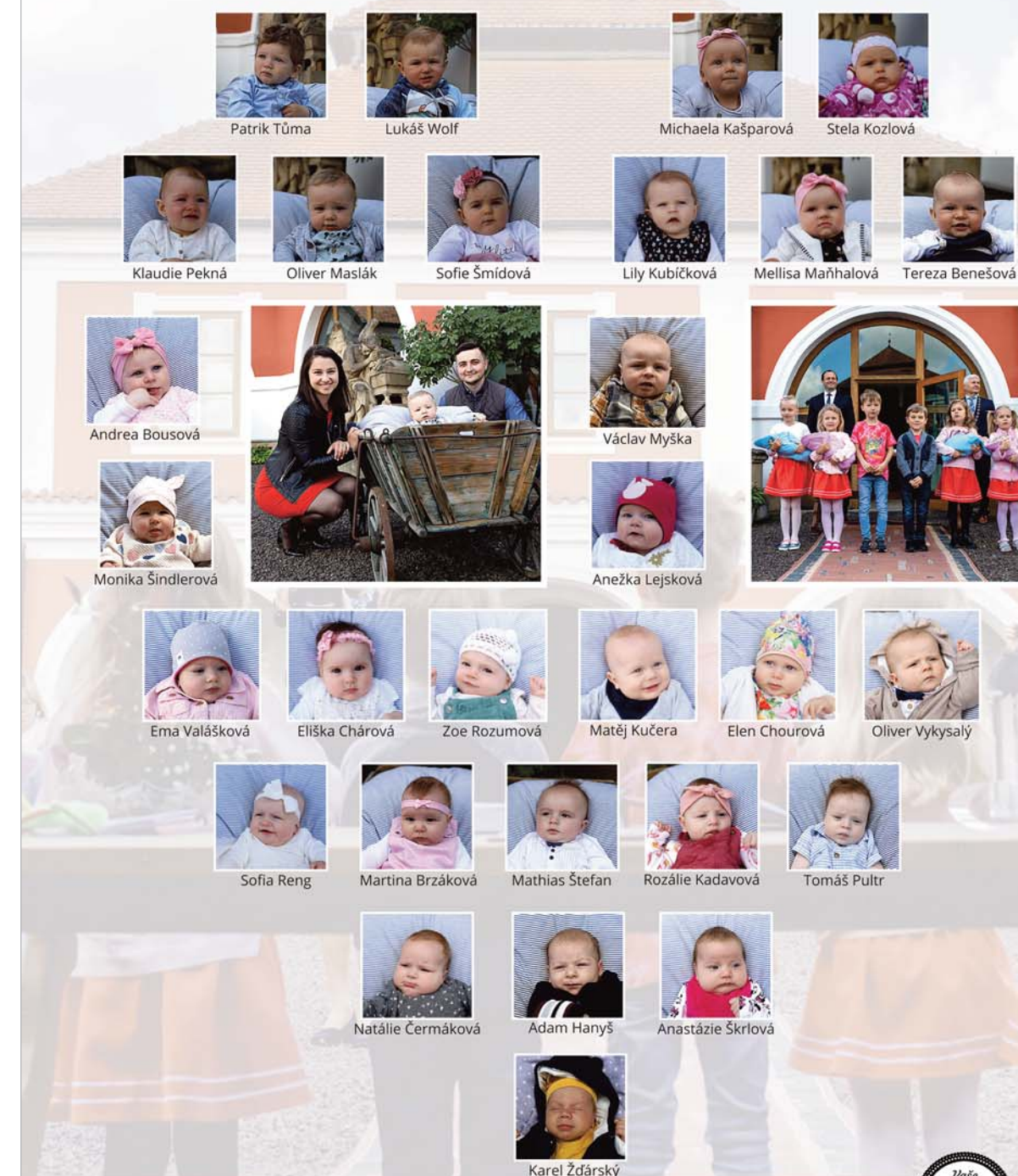
Inzerce

Vítání občánků 22. 5. 2021

Vítání občánků

29. 5. 2021

Městské muzeum Loreta, Chlumeck nad Cidlinou

Mobilní Rozhlas? Česká obec?

Vážení spoluobčané, již 2 roky máte možnost využívat mobilní aplikaci Česká obec, díky které se k vám prostřednictvím mobilního telefonu dostávají informace o dění v našem městě.

V současné době jsme spustili další aplikaci Mobilní Rozhlas. Každá z nich je jiná jak co do vzhledu, tak do funkčnosti. Obě vám však poskytnou základní přehled o dění ve městě a možnost zpětné vazby směrem k radnici.

Na následujících stránkách vám přinášíme informace o jednotlivých aplikacích a je pouze na vás, kterou si v případě zájmu vyberete.

Do budoucna chce město provozovat aplikaci pouze jednu, podle toho, která bude občany více využívána.

Děkujeme všem, kteří mají zájem z Chlumce tvořit lepší místo pro život!

Miroslav Uchytíl, starosta

Mobilní Rozhlas

Co vám přinese registrace do Mobilního Rozhlasu?

- » Novinky z úřadu přímo do telefonu.
- » Upozornění na krizové situace a omezení – výpadky energií, blížící se vichřice, dopravní uzavírky, atd.
- » Pozvánky na sportovní a kulturní akce.
- » Snadné nahlašování závad ve městě přes obecní aplikaci.
- » Důležitá zpráva vás zastihne, ať už jste kdekoli.

Jak se zaregistrovat?

- » Přes webovou stránku www.chlumecnadcidlinou.mobilnirozhlas.cz.
- » Přes mobilní aplikaci **Mobilní Rozhlas**.

Registrace je zdarma!

V registračním procesu si můžete nastavit, jaké informace vás zajímají.

Vaše údaje budou v bezpečí v souladu s GDPR – obecným nařízením o ochraně osobních údajů.

Mobilní aplikace Česká Obec

Město Chlumec nad Cidlinou spustilo do provozu užitečnou pomůcku pro vaši rychlou a pohodlnou informovanost o dění ve městě Chlumec nad Cidlinou o důležitých informacích, uzavírkách, poruchách, povinnostech plateb apod.

Součástí aplikace je i Kalendář událostí či modul Hlášení závad.

Informace se do aplikace automaticky stahují v časových intervalech několikrát denně přímo z webových stránek města.

Zkrátka aplikaci Česká Obec stačí nainstalovat zdarma do svých telefonů (Android nebo iPhone) spustit a vyhledat „Chlumec nad Cidlinou“. Potom už budou automaticky chodit upozornění a nové informace přímo do oznamovací lišty telefonu.

Aplikaci Česká Obec stahujte buď přes **GooglePlay** nebo **App Store**.

Modul Hlášení závad:

V aplikaci naleznete možnost zpětné vazby směrem k úřadu.

Vidíte nedostatek v našem městě, například černou skládku, nesvítící veřejné osvětlení, či jiný nedostatek, jednoduše kliknete v aplikaci ve spodní liště na Hlášení závad, kde se otevře jednoduchý formulář který vyplníte, přidáte fotografii závady, přidáte lokalizaci buď přímo na místě, nebo vyberete na mapě, a to přidržením prstu na místě závady a dáte odeslat.

Hlášení ve formě emailu přijde na městský úřad, kde bude řešen.

Důležité upozornění:

Pokud si aplikaci nainstalujete, zkontrolujte v Nastavení telefonu – aplikace – zapnutí upozornění na již nainstalovanou aplikaci Česká Obec!!!

Mobilní aplikace má velikost 4,56 kB, což zabere minimální místo v paměti mobilního zařízení. Na nové události jste upozorněni prostřednictvím notifikací (upozornění) a na požadavek si načte pouze vybraný příspěvek, který město zadá. Je tedy šetrná k baterii i mobilním datům.

Slovo šéfredaktorky

Je tu konec června a to je pro mě vždy doba bilancování. Většina lidí se touto činností zabývá koncem kalendářního roku, pro nás, učitele, je příhodné právě toto období. Co se povedlo a co ne? Co se dalo vylepšit či změnit? Udělali jsme ve své práci maximum? Ani na konci běžného školního roku není úplně snadné na tyto otázky jednoznačně odpovědět. Složitější to bylo před rokem, kdy jsme se v naší praxi úplně poprvé začali od března seznamovat s pojmy distanční, nebo chcete-li, on-line výuka. A daleko náročnější je to letos, kdy jsme si s touto výukou museli vystačit ve většině tříd na základní škole už na podzim a poté od začátku ledna do druhé poloviny dubna. To nastoupily rotačně a s povinným testováním dvakrát týdně třídy 1. stupně. Některé děti byly nadšené, do školy se těšily, ale učitelé se setkali i s takovými, kterým „učení“ doma velmi vyhovovalo a škola je

vůbec „nebrala.“ Setkali se sice s kamarády, ale klasické učení ve třídě v lavicích jakoby jim za tu dobu bylo cizí. A starší žáci museli čekat dál... Nejistota vládla ohledně přijímacích zkoušek na střední školy i maturit. To bylo velmi nepříjemné nejen pro žáky a jejich rodiče, ale i pro učitele. Pak nastal květen a rotačně se mohli do školy vrátit i žáci 2. stupně, opět s povinným testováním. Pro jejich učitele byla ovšem rotační výuka velkou zátěží. Některou třídu učíte klasicky, tedy prezenčně, další on-line, tedy distančně. Během chvilky doby se musíte přeorientovat na úplně jiný způsob výuky a to není, ani pro nejzkušenější pedagogy, úplně jednoduché. Ale zvládli jsme to, ostatně jako spoustu dalších věcí. Na nás je totiž spoleh! Co jiného nám zbývá, pokud máme svoji práci rádi? Ovšem za několik málo týdnů nastaly další změny, které nás vlastně už ani nepřekvapily, protože letošní školní rok byl plný nečekaných, a hlavně neustálých, změn. A polovina května přinesla další, tentokrát v podobě

„normální školy“, samozřejmě s pravidelným testováním žáků. A tak se nám, téměř po půl roce „nahmulí“ do školy všichni žáci od 1. do 9. třídy. Někteří nadšení a natěšení, někteří právě naopak, no jak už to tak bývá. Pro učitele nastala „normální“ práce, ale bohužel v tomto krátkém časovém úseku nebylo, ani při dobré vůli, zvládnout úplně všechno na sto procent. A tak všechny bude čekat velmi náročný příští školní rok, možná i několik dalších let – to ukáže čas...

Podle mého názoru byl tento školní rok opravdu jiný a na nás na všech zanechá nezanedbatelné stopy. Většina žáků ztratila smysl pro povinnost a odvykla běžnému řádu pracovního dne. To ale jistě vnímají rodiče vidí také. A dá nám všem, učitelům, rodičům i žákům samotným, hodně práce, než se vše zase dostane do normálu.

Ale myslíme pozitivně a optimisticky. Takže krásné prázdniny žákům a učitelům a hezkou dovolenou jejich rodičům i vám ostatním přeje

Mgr. Milena Komárková

Vzpomínka na PhDr. Karla Richtera CSc.

Ve věku nedožitých 91 let zemřel čestný občan města, pan Karel Richter. Na muže to je velmi pozhledný věk. Ve vysokém věku odchází z člověka elán, možnost tělesného pohybu a i paměť. Karel však měl až do posledního dne svého života elánu na rozdávání a paměť, tu jsme mu všichni upřímně záviděli. Karel, coby povoláním spisovatel, byl také abnormálně plodný psavec. Po mnoho let vedl KALF (Klub autorů literatury faktu) a předsedoval mu věru dobře. Karel, ač bydlel v Praze, duší zůstal věrným, až skalním, silně patriotickým Chlumečkem. Na můj návrh mu bylo zastupitelstvem v dubnu 2010 uděleno čestné občanství. Vedl jsem s ním mnoho diskusí o potřebách vedoucích k rozvoji města. Ke mně, o mnoho let mladšímu, se cho-

val s laskavostí a byl velmi otevřený. Protože zažil temnou a dlouhou dobu komunismu, slyšel jsem od něj i silné příběhy, týkající se slavných osobností. Jako příklad mohu uvést jeho osobní rozhovory s generálem a pozdějším prezidentem Ludvíkem Svobodou. Probíhaly v té době tak, že pan Svoboda Karla zavedl do koupelny, roztočil naplno kohoutky vody a potichu, tlumeně s ním rozmlouval. Sdílují to proto, že i Karel s tímhle devastujícím fenoménem musel osobně bojovat, aby jako spisovatel a historik přežil. Myslím si, že i on by si přál, aby nová generace mohly být v budování osobních kariérních životů od této odporné nechutnosti osvobozeny.

Rád jsem sledoval diskusní setkání mezi Karlem a tehdy ještě žijícím

panem učitelem Antonínem Lauterbachem, převážně o kultuře, a hlavně o divadle. Nikdy se nedostali takzvaně do křížku, zachovali si džentlmenský, ale současně zdravě přátelský zdravý odstup, nikdy se neurazili. Holt matadoři slova a šamu. Bylo mi ctí se od nich učit.

A proto se s trochou nadsázky domnívám, že nyní, tam nahoře, pravděpodobně oba dva sedí nad sklenkou bílého vína, stále diskutují a současně jedním očkem pokukují do našich ulic a příbytků a jako opravdoví patrioti orodují u Všemohoucího a jeho svatých za Město v zahradách. Toník tam Karlovi totiž u stolu pár let držel místo.

My, Chlumečáci, zdravíme tam nahoře, tam někam hrozně daleko, ale současně tak úžasně blízko.

Ahoj, Karle, budeme na Tebe s úctou vzpomínat.

Miroslav Uchytíl,
z vůle občanů dlouholetý
purkmistr chlumecký

Odešel Mistr slova

Český spisovatel, publicista, překladatel, básník, vojenský historik, dlouholetý předseda Klubu autorů literatury faktu, jenž třináct let redigoval popularizačně historickou revue Přísně tajně!, podílel se na řadě kolektivních prací i sborníků. Několikanásobný laureát Mezinárodní literární ceny E. E. Kische a Ceny Miroslava Ivanova za literaturu faktu, držitel slovenské literární Ceny Vojtěcha Zamarovského za celoživotní přínos. Tím vším byl a zůstane chlumecký rodák, čestný občan města, PhDr. Karel Richter, CSc., jenž 22. května 2021 zemřel.

Dlouhý je seznam děl z tvůrčí dílny tohoto Mistra slova. Obdivuhodně dokázal pracovat s češtinou. Poutavě vykrešlovat osudy hrdinů svých knih. Už je to mnoho let, kdy se autoři literatury faktu sešli v Senátu při udělování literární Ceny Petra Jilemnického. Při té příležitosti herec Stanislav Zindulka předčítal z jedné z Karlových knih, věnovaných Caesarovi. Brigádní generál v. v. Pavel Vranský tehdy prohlásil, že málokterý autor dokáže tak poutavě a barvitě popsat válečnou váru jako Karel Richter. „Vlastně jsem nejlepší ztvárnění bitvy četl právě v jeho knihách,“ prohlásil tento příslušník 311. bombardovací perute RAF

a bojovník od Tobruku. Generálova ocenění si Karel Richter velice považoval.

Stejně tak toho, že je chlumeckým rodákem. Rodné město miloval a byl na ně hrdý. Ze všech sil se snažil o jeho propagaci. Například i tím, že před několika lety inicioval vznik literární Ceny Jaroslava Golla, určené pro studenty středních a vysokých škol. Neznám město ani zemi, kde by podobnou cenu pro tuto věkovou kategorii měli. Přál si v naší historické paměti tohoto věhlasného chlumeckého rodáka, jehož si nesmíme vážit, udržet. Sledoval i jiný cíl. V mladých lidech probouzet zájem o dějiny, o literaturu, podpořit je v psaní, vést je lásce k vlasti. Měl radost z každého nového přihlášeného soutěžícího. Slavnostní udělování ceny pro něj pokaždé bylo velkým svátkem. Po ceremoniálu rozprávěl se začínajícími autory, nezištně se dělil o své zkušenosti a přebohaté vědomosti. Rovněž v těchto setkáních se projevovala jeho obrovská morální vyspělost.

Neznám historika, který by měl v sobě tolik čestnosti, síly a odvahy veřejně přiznat i vlastní chyby, jichž se v minulosti dopustil. Jen jediného. Karla Richtera.

Ve své knize Apokalypsa v Karpatech, ve Slově autora, píše: „Rád bych dodatečně ulevil svému svědomí a napravil vlast-

ní podíl viny na tom, že pravda o našem východním odboji byla za vlády komunismu účelově zkreslována podle politických potřeb ÚV KSČ. ... Tato kniha – i předcházející svazek Přes krvavé řeky – je tedy dílčí splátkou celoživotního dluhu v mé osobní vojenskohistorické oblasti.

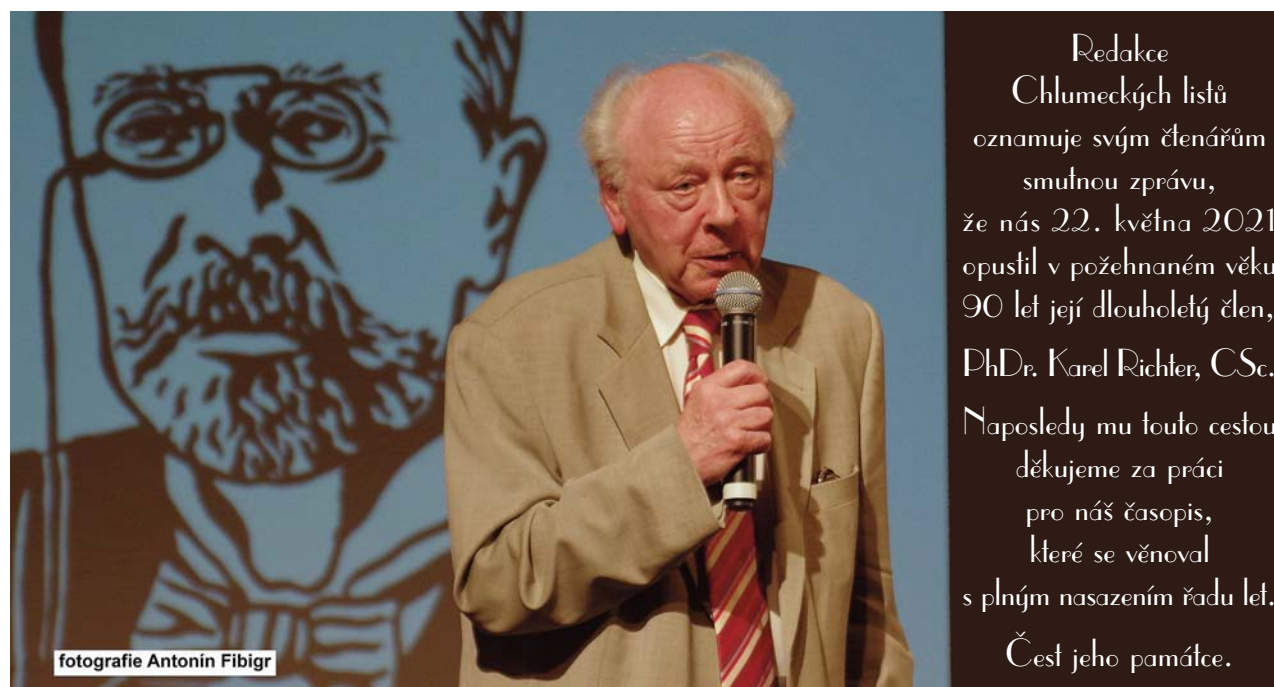
V tomto díle jsem se snažil s plným využitím názorové svobody, již jsem se naštěstí dožil, zobrazit tmitou cestu českých a slovenských vojáků úskalími východní fronty k hranicím vlasti. Chtěl jsem s využitím možností hlubšího poznání, s neskonale úctou a obdivem připomenout zásluhy vojáků v boji za svobodu naší vlasti na východní frontě. Leckdo z nich se mohl v názorech a činech dopustit bezděky pochybení z neznalosti toho, co o tehdejších poměrech víme dnes my. Tato dnes nepříjemně působící fakta nelze zamlčovat, abychom nepoškodili pravdivost líčení. Nutno pouze chápat, že leccos se tehdy zdálo jiné, než se dnes jeví nám.“

Klobouk dolů za takové upřímné vyznání.

S Karlem Richtrem odešel moudrý a vzdělaný člověk. Úchvatný vypravěč a recitátor. Muž milující život a lidi. Odešel optimisticky, přívětivý a v hloubi své duše tolik tolik romantický přítel.

Čest jeho památce!

Jana Vrzalová
Klub autorů literatury faktu

fotografie Antonín Fibigr

Redakce
Chlumeckých listů
oznamuje svým členům
smutnou zprávu,
že nás 22. května 2021
opustil v pozhledném věku
90 let její dlouholetý člen,
PhDr. Karel Richter, CSc.
Naposledy mu touto cestou
děkujeme za práci
pro náš časopis,
které se věnoval
s plným nasazením řadu let.
Čest jeho památce.

Jak jsem potkal Karla...

V sobotu 22. května zastihla členy redakční rady Chlumeckých listů velmi smutná zpráva. Ve věku nedožitých 91 let zemřel historik, spisovatel a náš vzácný kolega, **PhDr. Karel Richter, CSc.**

O životě a díle Karla Richtera, autora desítek knih a držitele řady literárních ocenění, přehledně pojednává jiný článek. Dovolím si proto na tomto místě spíše na Karla zavzpomínat jako na osobnost, se kterou jsem se nejen pracovně, ale i přátelsky setkával několik desetiletí.

S Karlem jsme se seznámili na konci 70. let, kdy naše cesty propojilo společné členství v redakční radě Chlumeckého zpravodaje. MěstNV v roce 1978 rozhodl, že Chlumecký zpravodaj, vydávaný od roku 1971 městským kulturním střediskem, bude nově vycházet s fotografiemi. Odpovědným redaktorem, dnes bychom řekli šéfredaktorem, byl tehdy Miloš Tamele, který mi nabídl funkci redaktora a současně redakčního fotografa. Rád jsem tuto nabídku přijal, neboť do té doby jsem své fotoreportáže dokumentující společenské, kulturní či sportovní události mohl prezentovat pouze ve skřínce Osvětové besedy či příležitostně v okresních novinách. Navzdory skutečnosti, že tisková kvalita v Chlumeckém zpravodaji publikovaných fotografií odpovídala dobovým možnostem, tj. byla nevalná, není pochyb, že se jednalo o přínosnou změnu.

Právě na první schůzi redakční rady po mém přijetí jsem se seznámil s Karlem Richtrem. Karel byl tehdy již několik let jejím členem. (V redakci Chlumeckého zpravodaje a na něj navazujících Chlumeckých listů tedy působil půl století...) Vzpomínám si, že jeho první slova při našem seznámení zněla: „Neříkej mi, prosím, pane doktore! Budeme si tykat. Já jsem Karel.“

Během společných let v redakční radě Chlumeckého zpravodaje a později Chlumeckých listů jsme s Karlem navštěvo-

vali různé společenské, kulturní či sportovní akce... On, aby na místě získal dostatek informací k napsání článku. Já, abych onu událost fotograficky zdokumentoval. Vždy jsem Karla obdivoval, že dokáže napsat dobrý článek i o dění, které bylo jeho zájmům velmi vzdálené. (Kupříkladu, když byl požádán, aby napsal do Chlumeckých listů článek o letním srazu Motobrouků.)

Když zalistujeme archivními ročníky Chlumeckého zpravodaje a Chlumeckých listů, zjistíme, že Karel Richter je auto-

rem několika stovek článků. Jako historik pochopitelně psal především o dějinách – města i státu, ale ve své publikační činnosti si všiml i současnosti. Napsal například desítky medailonků o významných či v určité oblasti vynikajících osobách v rámci rubriky s názvem „Lidé kolem nás.“ V 90. letech, kdy byly Chlumecké listy v krizi a jistý čas jim hrozil dokonce zánik, to byl Karel Richter, kdo svými články náš časopis doslova „držel“. Zájem veřejnosti o publikační činnost v Chlumeckých listech byl tehdy poměrně malý; naštěstí tu byl Karel, jehož příspěvky zaplnily až třetinu nového čísla.

V roce 2010, kdy Karel Richter oslavil 80. narozeniny a byl jmenován čestným občanem města, vyšla jeho kniha „Po stopách prošlého času“: Chlumec nad Cidlinou v proměnách dějin, v níž veřejnosti představil své pojetí dlouhé historie Chlumu od středověku až po současnost. V té době jsem měl opět možnost s Karlem spolupracovat, neboť mě požádal, abych jeho knihu vybavil fotografiemi.

U příležitosti svých devadesátin dokončil Karel v loňském roce knihu paměti, jež poeticky nazval „Letokruhy mého žití.“ Vydání svého posledního literárního díla se však již nedomáhal...

Za redakční radu Chlumeckých listů

Antonín Fibigr

Kameny zmizelých v Chlumci

Před válkou patřili chlumečtí Židé často k váženým obyvatelům města. Podporovali místní spolky, podíleli se na kulturním a společenském životě, přispívali k rozvoji města. Byli mezi nimi obchodníci, továrníci, lékaři či úředníci. Po válce se však na ně téměř zapomnělo a dnes už o nich většina chlumeckých neví nic. Teď by se to ale mohlo změnit. V Chlumci totiž mohou nově zdobit chodníky tzv. kameny zmizelých. Na návrh komise kulturní a cestovního ruchu to schválila rada města. A nejen to. Společného pomníku by se měly v budoucích letech dočkat všechny oběti obou totalitních režimů 20. století.

Návrh připomenout si židovské spoluobčany, kteří byli zavražděni za druhé světové války, právě formou kamenů zmizelých předložil komisi její předseda Pavel Baldík. „Je to v současnosti v Evropě nejrozšířenější způsob, jak uctít památku Židů, kteří se stali oběťmi holokaustu. Jedná se o dlažební kostky s mosazným povrchem, kde je napsáno, kdo v domě žil, kdy se narodil a kdy a kde byl zavražděn,“ vysvětlil Pavel Baldík. Židovská komunita byla v Chlumci poměrně velká a její členové byli aktivními občany města, takže by podle něj stálo za to uctít jejich památku důstojným způsobem.

Kameny zmizelých (německým názvem Stolpersteine) jsou původním dí-

lem německého umělce Guntera Demninga, který první takový kámen vytvořil a umístil v roce 1992 před radnicí v německém Kolíně nad Rýnem. Výrobu těchto pamětních kostek zajišťuje německá nadace, která nese umělcovo jméno, proto s ní musí být vše předem domluveno. Souhlasit s umístěním kamene musí také rodina dané oběti, pokud ji lze dohledat, a vedení města. A právě to nyní možnou realizaci projektu schválilo.

Celý proces vzniku kamene zmizelých trvá zhruba devět měsíců a jeho výroba vyjde na 132,- EUR, tedy v přepočtu necelých tři a půl tisíce korun, plus se k tomu musí připočítat náklady na položení do země. O umístění kamenu zmizelých před svou nemovitostí, kterou v minulosti vlastnila židovská rodina, zatím projeví zájem iniciátoři akce, Pavel Baldík a Vladislav Myška.

Pomníkům obětem první světové války je podle Vladislava Myšky všude v okolí hodně, druhá světová válka je tu však trochu opomenutá. „Několik jednotlivých pomníků tu samozřejmě je, ale ne žádný společný s uvedením jmen všech obětí. Kameny zmizelých jsou skvělá věc. Myslím si ale, že by měl také vzniknout, třeba formou sbírky, jmenný památník či cedule pro všechny oběti druhé světové války,“ uvedl s tím, že by se například mohl rozšířit už stávající pomník v parčíku vedle sokolovny.

Tuto možnost potvrdil i Pavel Baldík. „Vedle sokolovny by měl vzniknout nový pomník obětem totalitních režimů 20. století. Prošlo to kulturní komisí, rada města to schválila. Dokonce už byla požádána o návrh hořická kamenická průmyslovka. V současné době se to ale odložilo, protože výuka ve škole neprobíhala,“ dodal. Umístění takové cedule na nový pomník by podle něj byla jedna z možností, jak oběti připomenout. O podobě pomníku bude ještě komise jednat.

Pokud by někdo z chlumeckých občanů měl zájem zjistit, zda jejich dům v minulosti nevlastnila židovská rodina, dohledat je to díky Jaroslavu Tobiášovi poměrně lehké. Před deseti lety svou badatelskou činností shromáždil údaje o zřejmě všech Židech žijících v Chlumci nad Cidlinou v době nacistické okupace a informace zveřejnil ve svém článku v Chlumeckých listech (č. 8/2011). Stačí se tedy podívat do archivu listů na webu města a jednotlivá jména projít.

Podle obou iniciátorů by měla být jejich aktivita takovou první vlašťovkou. Společně doufají, že zájem o kameny zmizelých a také o společný jmenný pomník obětem totalitních režimů projeví i další chlumečtí občané. Pokud někdo takový je nebo někdo ví o rodině, která ve výše zmíněném Tobiášově článku není uvedena, budou rádi, když se jim dotýční ozvou na email VMyska@seznam.cz nebo pavelbaldik@gmail.com.

„Neměli bychom zapomenout, že ti lidé tady s námi žili a byli zavražděni. Je potřeba si to připomínat, už jen proto, aby se ta doba neopakovala,“ uzavřel Vladislav Myška s tím, že jednou z možností, jak kameny zmizelých či jmennou ceduli na pomník financovat, je také založení transparentního účtu pro dobrovolné dárce.

Projekt kameny zmizelých je rozšířený v řadě evropských měst, včetně těch českých. První kameny byly položeny v roce 2008 v Praze, v Královéhradeckém kraji pak v roce 2012 v Kostelci nad Orlicí a v roce 2016 v Náchodě. V bližším okolí jsou další k vidění např. v Kolíně, Kutné Hoře, Jičíně či Chrudimi. Více o projektu na <http://www.stolpersteine.eu/>.

Hana Živná

Inzerce

Stará řemesla – VORAŘSTVÍ

Dne 17. března 2021 bylo nominováno na **Seznam nemateriálního kulturního dědictví UNESCO** vorařství, starobylé a dnes již bohužel zaniklé řemeslo představující tradiční znalosti a dovednosti spojené se stavbou vorů a jejich plavením po řekách. Cílem tohoto seznamu je odrážet rozmanitost nemateriálního dědictví lidstva a přitáhnout pozornost k lety prověřeným dovednostem.

Počátky tohoto zaniklého řemesla budeme hledat na řece **Vltavě**. Lze totiž říci, že Vltava byla pro plavbu vorů ideální řekou. Vlévá se do ní řada menších přítoků, jako Malše, Lužnice, Otava, Sázava a Berounka. Po nich do Vltavy připluly vory i ze vzdálenějších míst. Bezprostřední okolí řeky pokrývaly husté lesy, které zaručovaly kvalitní dřevo. Výhodou bylo také to, že tok Vltavy mířil ku Praze – obchodnímu centru celých Čech. Některé vory pluly dál po řece Labi a svoji pouť končily až v německém Hamburku.

První historický dokument o plavbě vorů na naší nejdelší řece je **Privilegium** českého panovníka **Jana Lucembur-**

ského z roku 1316. Zpřesňovalo pravidla obchodu se dřevem. Vorořavbu všemožně podporoval **Karel IV.** Snížil plavecké clo, nakázal stavbu mnoha jezů a stanovil minimální šířku propustí. Od poloviny 14. století už byla usplavněna i Praha a plavba mohla pokračovat dál po Labi. V roce 1590 vydal Petr Vok **první plavební řád** pro vorořavbu. Největší rozmach na českém území zaznamenala vorořavba v období 1890–1910, kdy značná část dřeva putovala po vodě do Německa. Tím, že čeští voraři pluli až tak daleko, pronikly do vorařství počestné německé výrazy (např. slajsa je propust). Vorořavba na Vltavě ve své původní podobě fungovala až do počátku 20. století. Definitivní konec plavení vorů do Prahy pak způsobila výstavba Vltavské kaskády. Od té doby byly vory plaveny jen občas a na kratších úsecích, převážně pro účely dopravy stavebního dřeva k budovaným přehradám. **Poslední plavba na Vltavě** se uskutečnila 12. září 1960 z Čertových proudů na rozestavěnou přehradu Orlik.

Dnes si práci vorařů můžeme připomenout už jen ve starých filmech. Snad nejznámější je „**Plavecký mariáš**“ s Jaroslavem Marvanem v hlavní roli. Román Jana Morávky „**Plavci na Sázavě**“ nás zavede do plavecké osady v době na rozhraní 19. a 20. století, kde zachycuje osudy jejich obyvatel. Malíři zase ztvárnili práci vorařů na svých obrazech – **Josef Navrátil** na olejomalbě „Česká krajina s vory“ nebo **Mikoláš Aleš** v kresbě „Voraři na Otavě“.

Přestože práce vorařů byla těžká a nebezpečná, dědilo se toto řemeslo z generace na generaci. Plavecké party mívaly 4–8 členů a jejich plavba trvala dny, někdy až týdny. Voraři většinou pluli bosí nebo v obyčejných trepkách či gumácích. K výbavě plavců patřily nejrůznější pily, sekýrky a také **plaváček**. To byl hliněný hrnec na tekutiny, který plavci po splutí jednoho rázu tradičně rozbili. **Rázem** se rozumí plavba od vaziště do cíle. Parta plavců mohla udělat během sezony až 50 rázů. **Vaziště** neboli splaz je místo na břehu toku, kde se kmeny sestavovaly nebo převazovaly. Při plavbě se muselo také platit **mýtné** na celnicích, kterým se říkalo **výtoně**. Název výton vznikl od slova vytínat, protože se vytínaly z vorů klády jako naturální daň. Podél řek vznikaly už od středově-

Práce vorařů

ku plavecké osady a plavecké hospody. Průměrná rychlost voru se pohybovala mezi 3–6 km v hodině podle stavu vody. Vory se výhodně přepravovalo nejen dřevo, ale i další zboží, jako například sůl, písek, šterk, kámen, pivo nebo ryby. Vory sloužily také jako laciný dopravní prostředek pro obyvatele v okolí řek. Když voraři dopluli do cíle, předali vory a zpět už museli jít pěšky. Později využívali železnici nebo jízdní kola, která s sebou na vorech vezli.

A co dělali voraři, když právě nepluli? Moc odpočinku si neužili! Někteří káceli stromy, upravovali kmeny a odváželi je na voze nebo pomocí koní a traktorů do vaziště. Svážení kmenů, to jest **kusů**, se ve vorařské hantýrce říkalo **forovávání**. Stavění vorů nebylo vůbec jednoduché a vyžadovalo zručnost a sílu vorařů. Jednotlivé vory se na vodě řadily za sebe a celé této skupině se říkalo **pramen**. Mohl být dlouhý až 180 metrů.

Podle toho, v jakém pořadí byly vory v prameni seřazeny, měly i svá pojmenování a pravidla:

První vor se jmenuje **předák**. Vrátnské veslo vlevo obsluhuje **vrátný**, což je kapitán plavby. Vrátný musel mít u sebe **vrátnský patent** jako doklad o složení zkoušek v Praze. Na pravé straně u pacholčího vesla je takzvaný **pacholek**. Druhý vor má název **slabák** a na něm bývala kuchyně s ohništěm. Třetí vor se nazývá **šrekovej** podle klády zvané šrek, kterou se vor brzdil. Poslednímu voru se říká **zadák** a je opatřen veslem nebo kormidlem. Vorů v prameni mohlo být deset i více.

Poslední žijící vorař u nás je pan **Václav Husa**, který se narodil v roce 1930 v Hladné u Týna nad Vltavou. Nyní žije v Domově pro seniory v Bechyni a stále rád vypráví o své milované práci s velkým nadšením. Dřevo plavil s tátou už v šesti letech a za veslem stál jako desetiletý. Ve třinácti letech propnul **Svatojánské proudy** v noci, což se nikdo jiný neodvážil. Nejčastěji splouval Vltavu, ale Otavu měl nejraději.

Václav Husa v Domově seniorů v Bechyni

Pan Václav Husa by prý mohl o vorořavbě vyprávět několik týdnů v kuse, také proto se mu říká **chodící encyklopedie českého vorařství**. Bylo o něm napsáno mnoho článků a natočeno několik rozhovorů. Na obrazkách jsme ho

mohli vidět v pořadech České televize. Velmi zajímavý je díl z pořadu „Co naše babičky uměly a na co my jsme zapomněli“ s názvem Plavci a vory. Byl odvysílán 10. 11. 2019 a stojí určitě za zhlédnutí. Podle pana Husy si lidé od vody neříkali ani plavci ani voraři, ale mezi sebou se nazývali „prameňáci“. Kdo by chtěl spatřit Václava Husu přímo na voru, v archivu ČT v pořadu Tajemství rodu vzpomíná Matěj Ruppert na své předky voraře.

Právě pan Husa se prostřednictvím spolku **Vltavan** angažuje v zapsání vorořavby do UNESCO a pevně věří, že se toto zaniklé řemeslo se staletou tradicí podaří do seznamu dostat! V roce 2020 obdržel **Řád za zásluhy o udržování historie, tradic vorařství a šífařství v ČR a Evropě**. Na tento řád je právem hrdý!

Řád za zásluhy o udržování historie, tradic vorařství a šífařství v ČR a Evropě

Popřejme panu Václavu Husovi ještě mnoho dalších let plných zdraví, nekonečného elánu a spokojenosti!

Čtenářům Chlumeckých listů pan Husa vzkazuje: „**Národ musí znát svoje předky a jejich život. Pokud je neznáme, ztrácíme svoji podstatu a hodnotu.**“

Slávu vorařů připomíná **Muzeum v podskalské celnici na Výtoni**, kde je umístěna stálá expozice osady Podskalí, plavců, vorařství a pražské paroplavby (Rašínovo nábřeží 412, Praha-Nové Město). Další zajímavou expozicí dobových předmětů a plaveckého nářadí najdeme v **Purkarci ve Vorařském muzeu** – síni vorořavby na Vltavě.

I v dnešní době je možné se na voru svést! V Českém Krumlově se totiž celoročně konají **historické vyhlídkové plavby**. Okružní plavba historickým centrem města bude určitě velkým zážitkem pro děti i dospělé!

Vírou plavců bylo heslo: **VŠECHNO POMINE, ALE PLAVBA NIKDY NE!**

Bohužel pominula také.

Mgr. Věra Teplá a Zdeněk Hataš

Velké poděkování patří paní Mgr. Marii Ondřichové, která pracuje jako aktivistka v Domově seniorů v Bechyni. Poskytla nám aktuální fotografii pana Husy a některé informace o něm. Našla si čas na rozhovor s tímto stále optimistickým člověkem, jehož celý život je naplněn láskou k vodě už čtvrtou generaci.

Studánky, prameny a lázně na Chlumecku

2. část

Dnešní vycházka nebo vyjížďka na kole bude o něco kratší než ta minulá. Vyrazíme z Chlumce nad Cidlinou Pa-lackého ulicí směrem na Olešnici. Skoro na konci města se vlevo za domem číslo 168 svažuje cestička, která nás dovede ke kapličce svatého Jana Nepomuckého. Byla postavena na přelomu 18. a 19. století měšťanskou rodinou Olivů. Pod kapličkou vedle krásné lípy najdeme **studánku U Jánečka**. Její jméno vzniklo podle sochy nejznámějšího českého svätce Jana Nepomuckého, která nad pramenem od poloviny 17. století stávala. Kdysi dávno lidé věřili, že voda ze studánky má kouzelnou moc. Stovky lidí přicházely ke studánce s nadějí, že se jim dostane ztraceného zdraví nebo alespoň úlevy od bolesti. Největší účinky jí byly přisuzovány na Velký pátek. Chodívali sem lidé z širokého okolí a každý si mohl nabrat jen jeden džbán. Ještě bylo nutné říci třikrát:

*Dej ti Pán Bůh síly dosti, vodu, vodičko,
Pána Krista spomocničko,
uzdrav tělo, uzdrav kosti, mým dětem
dej zdravíčko,
dej zdraví i dobytku,
buď mně k dobru, k užitku.
K tomu nám dopomáhej Bůh.*

Takto očarovanou vodou pokropil hospodář s přáním dobrého zdraví všechny osoby v domě, všechno zvířectvo i pole. Také střechu domu, aby do ní neuhodilo. A „srajtofli“, aby z ní neubývaly peníze!

Odjakživa patřila studánka U Jánečka k výletním cílům mnoha chlumeckých obyvatel. Chodíval sem i spisovatel a dramatik Václav Kliment Klicpera, který v rozsáhlé básni „Má studánka“ vzpomíná na dětství a hry v tomto krásném místě. K proslulému léčivému prameni přicházeli lidé *trpící neduhem očním, zimnicí, bolestmi údů i otevřenými ranami*. Tak o tom napsal chlumecký děkan Karel Khun v knize *Dějiny a kulturní obraz města Chlumce nad Cidlinou*.

Vraťme se na chvíli v čase téměř o 300 let zpátky. Tenkrát tady ještě kaplička nestála. Do služeb hraběte Kin-

ského byl přijat jako vrchní regent chlumeckého panství rytíř František Antonín Trippenbach. Aby dokázal, že opravdu všestranně dbá o zvelebení hospodářství hraběte, zkusil zavést na Chlumec chov pstruhů. Voda v rybnících byla nevhodná, pstruzi potřebují spíš chladnější a čistou. Nabízela se tedy voda ze studánky U Jánečka. Proto byl zřízen pstruhový rybníček pod pramenem, kdy protékala stále čerstvá voda. Přesto pstruzi v rybníčku dlouho nevydrželi, protože voda bohatá na minerály nedělala choulostivým rybám dobře. Ryby ztrácely původní barvu a hynuly. Mezi návnadu pro pstruhy se omylem dostala štika. Při jejím vylovení si všimli, že je neobvykle zbarvená. Pan Trippenbach proto prováděl s rybami různé pokusy, až dospěl k závěru, že voda ve studánce musí mít léčivé schopnosti. Věřil v moc chlumecké studánky! Na vlastní náklady dal v roce 1731 postavit z trámů a prken lázeňský dům se čtyřmi vanami. Svůj dobrý skutek chtěl využít ale i pro sebe, protože se sám už dříve léčil v Janských Lázních u Trutnova. Léčivá voda chlumeckých lázní opravdu fungovala a lázně se staly vyhlášenými široko daleko! Lidé se sem sjížděli z blízkého okolí, ale mnozí přicestovali až z Prahy nebo z Moravy. V zápisech o lázních bylo uvedeno, že je během tří měsíců vyhledalo 1028 pacientů trpících především vředy, horečkami nebo revmatismem. Ochmutí lidé sem byli přinášeni na nosítkách. Léčba probíhala pitím vody, koupelemi nebo kombinací obou způsobů. Vždy ale začínala modlitbou před sochou svatého Jana!

V roce 1732 byl dřevěný objekt lázní zbourán a nahrazen novým z cihel a kamene. Byl mnohem prostornější, pohodlný a se vším vybavením. V budově se nacházely 4 pokoje pro odpočinek váženějších hostů a 11 koupelen. Voda ke koupelím se ohřívala v měděné pánvi dodané z malého pivovaru a v železném kotli ze zámeckého sklepa. V objektu lázní se nacházela také síň s dubovým a lipovým nábytkem, která sloužila jako čekárna pro pacienty. Čas si mohli krátit třeba tzv. „ptačí hrou“, což

byl železný prut a šňůra s ptákem. Lesík kolem lázní sloužil k procházkám a tělesným cvičením hostů.

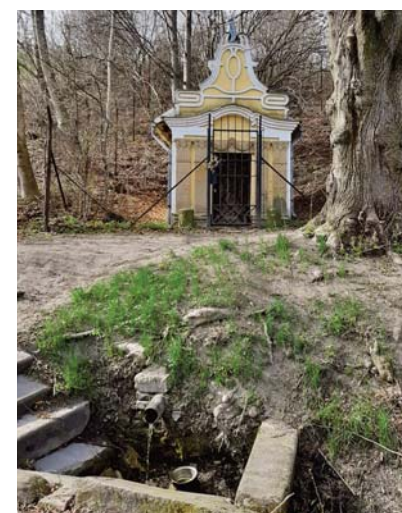

Aby se zjistily léčivé účinky lázeňského pramene, pověřil hrabě Kinský doktora filozofie a lékařství Václava Baltazara Petržilkou. Tento pán sepsal sborník s dlouhým názvem „*Síla a ctnosti léčivých lázní chlumeckých, zvaných „lázně svatojanské“ na majorátním panství chlumeckém methodicky popsané Philosophie et Medicinæ Doctore et Physico Václavem Baltazarem Petržilkou.*“ Tento německy psaný spis vyšel roku 1733 v Hradci Králové v tiskárně Václava Jana Tibelliho. Najdeme zde informace o složení vody, seznam nemocí, které voda léčí nebo kteří pacienti se zde léčili a uzdravili. Pan Petržilka doporučuje pacientům nejen koupele a pití léčivé vody, ale i správnou délku koupelí, teplotu vody, vhodnou životosprávu a oblečení, střídanou stravu a dostatek spánku. Pivo ani víno zakázáno není, ale jen v malé míře!

A tak běžel krásný lázeňský život. Pacienti přicházeli, léčili se, sláva lázní stoupala. Nic ale netrvalo věčně! Lázeňská činnost musela být rozhodnutím hraběte Leopolda Kinského v roce 1746 ukončena. Vedl ho k tomu velmi prozaický důvod. Mezi pustým pstruhovým rybníčkem a Cidlinou ležela bažantnice řečená Podhajska nebo Lučická. Lázeň-

ský ruch a zábavy hostů v lesíku kolem studánky prý bažanty rušily a bažantník si chodil na zámek neustále stěžovat. Lázně byly na nějakou dobu přesunuty do Kosiček a později do Mlékosrb. Socha sv. Jana Nepomuckého už také není tam, kde bývala.

Lidé dál chodili ke studánce a pili léčivou vodu ještě dlouhá léta. I my sem míříme nejen kvůli výjimečnosti tohoto místa, ale neodoláme vodou ochutnat a osvěžit se. Co když ještě uzdravuje?

Dnes je tato voda označena jako **nepitná**. Znamená to, že pramen opakovane vykazuje alespoň v jednom ukazateli překročení limitu obsahu rozpuštěných látek pro pitnou vodu. Protože voda ve studánce obsahuje množství minerálů, k dlouhodobému pití se také nedoporučuje.

V putování budeme pokračovat dál po pěšince do Olešnice. Svah vpravo nad námi byl vytvořen tokem Labe, které těmito místy protékalo v období pleistocénu, což je starší oddělení čtvrtohor. Pro představu je to doba zhruba před 2,6 milióny let. Směr stáčíme doprava a před námi je „prudký“ kopec vzhůru. Také ne nadarmo se místní hospůdce říká Na Kopečku. Pokud se rozhodnete doplnit tekutiny jedním točeným a bude právě otevřeno, učiňte, co si tělo žádá. Doporučujeme raději šlapat dál. U hospody odbočíme na hlavní silnici vlevo a za pár metrů spatříme po pravé straně odbočku do lesa. Tou se vydáme přímo za nosem. Asi po kilometru nás upozorní šipka vlevo na náš druhý cíl – **Anežčin pramen**. Čeká na nás empírový pavilonek pravděpodobně z poloviny 19. století, který je částečně zapuštěn do mírného svahu. Jeho průčelí tvoří

dva dórské sloupky (dórský – napodobující antické prvky) a trojúhelný tympanon (tympanon – název pro původní svislou plochu ve štítu antického chrámu). Vznik stavby je spojen s hrabětem Oktaviánem Kinským a jeho manželkou Anežkou Schaffgotschovou. Hrabě nechal po své milované manželce tuto studánku pojmenovat. Kéž by si vzali někdy dnešní muži příklad! A ta studánka s čistou a chutnou vodou plnou vápníku! Podle Ekologického institutu Veronica (www.veronica.cz) je ale voda **nepitná**.

Tady naše dnešní putování končí. Zpátky domů se můžete vrátit různými cestami. Pokud už máte pro dnešek dost, odbočte z lesní cesty doprava a dostanete se do Žiželické ulice poblíž kapličky sv. Františka. (Chlumečákům se omlouváme za podrobný itinerář.)

Jestliže chcete ještě pokračovat trochu dál, nabízí se třeba Převýšov s přírodní památkou **Víno**. Tak se nazývá chráněná oblast, kde se vyskytuje silně ohrožený brouk – roháč obecný. Pokud budete mít štěstí a spatříte nějakého, chovejte se tiše a nerušte ho! Také převýšovský dub stojí za návštěvu a roste nedaleko. Díky své výjimečnosti patří mezi chráněné stromy České republiky. Blížší informace o něm najdete na informační tabulce. Ale studánku už žádnou ne najdete. I když, kdo ví?

**Mgr. Věra Teplá
a Zdeněk Hataš**

Inzerce

Školní výlet prvňáčků

Končí školní rok a na tyto doby vzpomíná náš stálý odběratel. Hlavně vy, starší můžete zavzpomínat s ním na doby dávno minulé.

Bylo to krátce po válce, končil první rok našeho studia na obecné škole v městečku na jihozápadní Moravě. Paní učitelka Slavíková nás na závěr dopoledního vyučování vyzvala, abychom nyní dávali velký pozor na to, co řekne. „Příští týden ve středu jdeme na školní výlet. Vydáme se na Vlažinku. Vyřídte to doma, v pondělí dostanete lístečky pro rodiče.“

Na lístečku stálo, že ve středu vyrážíme v osm hodin, vrátíme se kolem třetí, máme si vzít jídlo a pití. Chlapci si budou na Vlažince hlavně hrát s míčem, děvčátka plést věnečky z lučních květin a společně si zazpíváme. Podrobnosti k Vlažinci nebylo třeba uvádět – výletní místo asi 3 km od města znal každý, že půjdeme pěšky, bylo samozřejmé.

Ve středu ráno jsme tedy vyrazili a kolem desáté došli na Vlažinku. Záhy jsme zjistili, že se vyskytnou zřejmě dva problémy. Za prvé, zapomněli jsme ve škole míč, za druhé, na louce s květi-

nami pro věnečky děvčátek se páslo stádo krav.

Kopanou, slovo fotbal nebylo u nás na venkově tenkrát ještě běžné, jsme hráli po krátké poradě bez míče. Paní učitelka mě pověřila soudcováním – snad proto, že můj otec byl právník. Zápas probíhal tak, že místo kopnutí do míče některý z mých spolužáků běžel a křičel, co by s míčem udělal, kdybychom ho byli nezapomněli. Jiný spolužák zase křičel, co by naopak udělal on. Já jsem do toho odpískal faul, tenkrát se spíše říkalo surovost, nebo roh i gól. Brzy mi bylo jasné, že utkání musí skončit nerozhodně, jinak se strhne rvačka. Za stavu 4:4 jsem střetnutí ukončil. Předtím jsem ještě řešil spor mezi mými kamarády Honzou a Jirkou. Honzovi spadly při útoku brýle, Jirka je nešťastně rozšlápl. Honza žádal, abych Svobodu vyloučil. Argumentoval tím, že bez brýlí nevidí míč. Jirka jej označil za pitomce, protože Krejčí by míč neviděl ani s brýlemi, neboť tam žádný není.

Jednoduché to neměly ani holčičky, jejich program nás chlapce ale moc nezajímalo. Problémy, se kterými se na louce se-

tkaly, jsme pocítili až u oběda. Uprostřed zeleně byly nejenom krávy, ale i markantní stopy jejich přítomnosti. Kytíček na věnečky se našlo ještě dost, ale nevoněly, ba naopak. Totéž platilo potom pro věnečky a nakonec i pro děvčátka. Paní učitelka rozmluvila několika holčičkám, aby věnečky vzaly domů maminkám.

Po obědě jsme si zazpívali pár národních písniček. Zdenička Koukalová navrhovala „Já som bača veľmi starý“, ale k tomu nedošlo, neboť jsme neznali slova, ani Zdenička. Slíbila, že se zeptá dědečka. Suchý řízek a suchý chleba z chlebníků na slunci měly u řady chlapců a děvčátek za následek, že místo zpívání škytali.

Kolem jedné hodiny se naše družina vydala domů. Táhli jsme se, bylo horko. Jarda Konvičku, kterému jsme už od školky přezdívali Bandaska, chtěl, abychom mávali rukama, že budeme jako letadlo a že to půjde rychleji. Paní učitelka to kategoricky odmítla, prohlásila, že ji ani nenapadne, aby dvěma plnými taškami ještě mávala.

Doma jsme nadšeně vykládali o gólech či věnečkách, které padly či voněly v naší dětské fantazii.

Josef Hladík

Inzerce

SOUTĚŽ

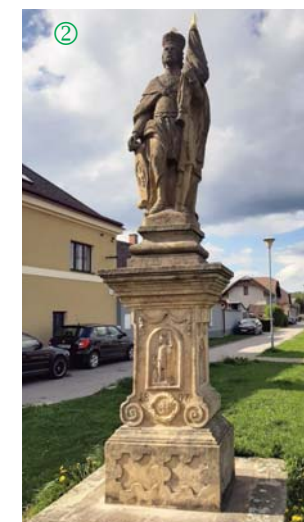
Vážení čtenáři! Od dnešního čísla bude probíhat fotografická soutěž s názvem „**Jak znáte naše město a okolí?**“ Jednou se bude týkat objektů v přírodě, jindy můžete hádat třeba detail domu nebo zodpovědět na dotaz k dané fotografii. Některé otázky budou určeny i dětem, aby si také mohly zasoutěžit.

Jména výherců uvedeme v následujícím čísle Chlumeckých listů. Protože se držíme hesla, že není důležité vyhrát, ale zúčastnit se, nenechte se odradit, pokud vylosování nebudete. Třeba vyhraje přístě!

Mgr. Věra Teplá
a Zdeněk Hataš

Jak znáte naše město a okolí?

Dnešní soutěžní úkol bude snadný. **Napište, kde se nacházejí jednotlivé sochy. Odpovědi pošlete na mailovou adresu terezkatapl@seznam.cz do 29. června 2021. Nezapomeňte se podepsat!**

Inzerce

CHLUMECKÝ KULTURNÍ KALENDÁŘ

ČERVEN – ČERVENEC 2021

CHLUMECKÉ HUDEBNÍ LÉTO NA KOUPALIŠTI

18. června **Dechový orchestr**
pátek
od 19.00 hod. **ZUŠ Chlumec nad Cidlinou**
Vstupné: 80 Kč, 50 Kč

24. června **Celebration of Joy**
čtvrtek
od 19.00 hod. **Brixtn**
Natříje

Vstupné: 80 Kč, 50 Kč

1. července **Polymetal**
čtvrtek
od 19.00 hod. **Řemen**
Vstupné: 80 Kč, 50 Kč

8. července **Sto zvířat**
čtvrtek
od 20.00 hod.

Vstupné: 80 Kč, 50 Kč

15. července **Wintage Wine**
čtvrtek
od 19.00 hod.

Vstupné: 80 Kč, 50 Kč

22. července **Láska**
čtvrtek
od 19.00 hod. **Sendwitch**
Vstupné: 80 Kč, 50 Kč

29. července **Vanaheim**
čtvrtek
od 19.00 hod.

Vstupné: 80 Kč, 50 Kč

Akce se konají za každého počasí.

Marcela Přerovská,
Klicperův dům

MĚSTSKÁ KULTURNÍ ZAŘÍZENÍ

Od 1. června 2021 vznikla nová organizační složka města Chlumec nad Cidlinou s názvem **Městská kulturní zařízení**, do které byly začleněny Městská knihovna, Turistické informační centrum, Klicperův dům a Městské muzeum Loreta. Pracovníci těchto složek budou díky jednotnému vedení ještě úžeji spolupracovat. To bude v praxi znamenat, že budou pracovat právě tam, kde jich bude nejvíc potřeba.

Z těchto důvodů dojde k několika změnám v jednotlivých objektech:

Klicperův dům přesouvá hodiny pro styk s veřejností z úterý na **čtvrtek vždy od 13.00 do 16.00 hodin**.

Turistické informační centrum rozšíří své služby pro návštěvníky města od června nově i **o neděli**. V neděli budou

informace návštěvníkům poskytovány pouze **v muzeu Loreta, vždy od 9.00 do 16.00 hodin**. V ostatní dny bude IC i nadále otevřeno v budově městské knihovny na náměstí v obvyklých otvíracích hodinách.

Muzeum Loreta prodlouží otvírací dobu pro návštěvníky o jednu hodinu tak, že se nebude přes poledne zavírat. Nově tak bude v otvíracích dnech otevřeno **vždy od 9.00 do 16.00 hodin**.

Věříme, že návštěvníci rozšíření otvíracích dob přivítají. Změny budou zveřejněny na webu i fb města a vyvěšeny na jednotlivých objektech.

Mgr. Helena Krátká

Plakátovací plochy – Lučice

Další výleповé místo, které bych chtěla přiblížit, je v obci Lučice. Zde na dobových fotografiích vidíme oblast kolem kostela a mlýna. Nejstarší fotografií je pohled na dřevěnou lávku přes vodní tok, kterou po regulaci řeky Cidliny nahradil most. Další fotografie zachycují již samotné regulační práce. O regulaci Cidliny se uvažovalo již od počátku minulého století. Po schválení projektu se řeka začala regulovat od Žehuňského rybníka proti proudu jejího toku. Mezi lety 1929–1933 tak došlo i na úsek mezi Pamětníkem a Kladrubu. Dobový tisk uvádí, že v roce 1930 se hlavní práce soustředily na budování nového jezu a mostu v Lučicích. Začátkem října bylo hotovo veškeré zdivo, jehož viditelné plochy byly obloženy žulou ze Skutče. V druhé polovině října se začalo s montáží mostu od strojírně Českomoravská Kolben – Daněk z Prahy. Nový most byl příhradový, lehké železné konstrukce, takže nerušil vzhled krajiny. S vybudováním mostu byla spojena i úprava cesty do Olešnice.

Za zajímavost při budování jezu byla považována válcová pohyblivá soustava, která byla na Cidlině použita poprvé. Hradící těleso tvořil mohutný 15 metrů dlouhý válec s 1,8 m vysokým štítem. Celou soustavu poháněl elektrický motor umístěný v levém březním pilíři. Kromě technických zajímavostí měl samozřejmě jez význam hlavně vodohospodářský. Byl účinným pomocníkem při odtoku velkých vod a zabráňoval záplavám pod Chlumcem.

Kromě všech výše popisovaných technických údajů mě osobně nejvíc zaujala zpráva, že dne 14. října 1930 přijel na staveniště (na objednávku ČKD) akademický malíř A. J. Alex z Prahy, aby si pořídil skici pro obraz stavby. Plánován byl barevný lept, který dostane se jistě do rukou četných významných osobností a upozorní tím na náš kraj. Až bude obraz hotov umožníme také našemu občanstvu, aby jej vidělo a případně si jej opatřilo pro výzdobu svých příbytků. Tolik citát z Chlumeckých listů č. 49 z roku 1930. Zajímalo by mě, jestli se tak opravdu stalo a někdo popisovanou grafiku doma má. Pokud ano, ozvěte se mi, prosím (tel. 608 705 051), ráda bych si udělala alespoň kopii do muzejních sbírek.

Na jedné z fotografií je vidět i monumentální budova mlýna, proto ještě připojím několik informací o ní. V Lučicích stával mlýn od nepaměti, ale podobu, jakou má dnes, mu vtiskli jeho poslední majitelé – mlynáři z rodu Olivů. Jiří Oliva, obchodník z Chlumce nad Cidlinou, koupil mlýn v roce 1923 a po čtyřech letech ho předal synovi Jiřímu. V té době už byl mlýn ve špatném stavu, proto ho Olivové značným nákladem přestavěli a zmodernizovali. Vznikl tak moderní válcový mlýn, který svou kapacitou a převážně průmyslovým mletím byl největším na Chlumecku. V letech 1941–1945 byla po lučický mlýn ustavena nucená správa a po roce 1951 byl mlýn

zrušen a budova začala sloužit jako skladiště. Dnes je objekt krásně opraven a sídlí zde obchod se starožitnostmi s příznacným názvem „Lučický mlýn.“

Mgr. Helena Krátká

Inzerce

CHLUMECKÝ KOTLÍK 2021

Město Chlumec nad Cidlinou a spolek Město v zahradách vyhlašují již **11. ročník soutěže Chlumecký kotlík**. Soutěžní vaření guláše na závěr sezony městského koupaliště proběhne v sobotu dne **4. září 2021 od 10 hodin**.

Neváhejte a **přihlaste svůj pětičlenný soutěžní tým do 31. července 2021** na Městském úřadě v Chlumu nad Cidlinou v kanceláři pokladny u paní Zemanové, tel.: 495 703 891, e-mail: zemanova@chlumecnc.cz. Jednoduše nahlásíte název vašeho týmu a guláše. K tomu zaplatíte startovné, které je jakousi kaucí, jež se týmu po soutěži vrací.

Pravidla soutěže:

1. Soutěží 5ti členný tým (zástupci spolků, sportovních, kulturních i zájmových organizací, firem, rodin či kamarádů odkudkoli).
2. Tým musí podat závaznou přihlášku do **31. července 2021** a zaplatit vratné startovné ve výši 300,- Kč.
3. Každý soutěžní tým použije pro přípravu guláše maximálně 5 kg syrového masa (může být předem nakrájeno). Maso bude na základě dodaných platných daňových dokladů pořadatelem na místě proplaceno až do výše 800,- Kč.
4. Pořadatel zajistí ohniště, dřevo k topení, zápalky, stůl, prkénko na krájení. Každému soutěžnímu týmu bude zapůjčen smaltovaný kotlík s trojnožkou.

5. Naběračky, vařečky, nože a dochucovadla pořadatel nezajišťuje.
6. Převzetí kotlíků proběhne od 9.00 do 9.30 hod.
7. Zapálení ohně pod kotlíky bude odstartováno v 10 hodin. Doba na přípravu guláše je 4 hodiny. Týmy musí guláš uvařit na místě soutěže, tým, který by uvařil guláš předem, by byl nemilosrdně diskvalifikován.
8. Ochutnávání veřejností bude zahájeno ve 14 hodin. Tým, který by začal vydávat soutěžní guláš dříve, by byl nemilosrdně diskvalifikován.
9. Hodnotit guláše budou všichni platící návštěvníci, se vstupenkou obdrží plastovou misku, lžici a jeden hlasovací lístek, který mohou po ochutnávkách vhodit do urny vybraného týmu.
10. Vítězí guláš, který získá nejvíce hlasů. Hlavní cena bude sud piva a putovní pohár. Vyhlašovat se budou jen týmy umístěné na předních místech. Pořadatel navíc vyhlásí a odmění tým, který na něj udělal největší umělecký dojem. Výsledky soutěže budou následně uveřejněny v Chlumeckých listech.

V průběhu celého soutěžního dne bude ve spolupráci se skauty a táborníky připraven zábavný program pro děti i dospělé. Všichni budou moci zdarma ochutnat i nesoutěžní guláš, který členové spolku pokaždé vaří ve vojenské polní kuchyni.

Srdečně jste zváni!

Za spolek Město v zahradách
Arnošt Víték

Inzerce

TERMÍN UZÁVĚREK A VYDÁNÍ VÝTISKŮ CHLUMECKÝCH LISTŮ

Číslo	Datum uzávěrky	Datum vydání
7/21	čtvrtek 1. 7.	čtvrtek 22. 7.
8/21	čtvrtek 5. 8.	čtvrtek 26. 8.
9/21	čtvrtek 2. 9.	čtvrtek 23. 9.
10/21	čtvrtek 7. 10.	pátek 29. 10.
11/21	čtvrtek 4. 11.	čtvrtek 25. 11.
12/21	čtvrtek 25. 11.	čtvrtek 16. 12.

Chlumecká škola se hlásí

Tak už jsme zase ve škole! A jak se nám líbila distanční výuka? Tak o tom si dnes můžete přečíst, jak to vidí žáci 2. D.

Online výuka mě celkem bavila.
První učitelka má mě vše dobře
vysvětlila. Naučila jsem se, jak pracovat
na počítači, jak se připojit,
jak se odpojit. Učení bylo celkem
stejně jako ve škole, ale nemohla
jsem se vidět s kamarádkami a máma
a to mě docela mrzelo. Doufám, že online
výuka už nikdy nebude, protože raději
jdu do školy.
VÁNEŠKA JAHŮKOVÁ, 2. D

19. květen
Moje online výuka
Moje online výuka mě
moc nebavila, protože mi
chyběli kamarádi. Jediná
výhoda byla, že jsem
nemusela vstávat. Největší
radost jsem měla, když
jsem se dozvěděla, že
končí online výuka.
A teď všichni jdeme do
školy. Divná hvězda!
PILÁDOVÁ ALIČKA VALENTOVÁ, 2. D

Testování na naší škole

Od chvíle, kdy jsme po dlouhé distanční výuce vstoupili do školy, máme povinnost testovat se. Nejdříve jsme se testovali dvakrát v týdnu, v pondělí a ve čtvrtek, nyní už jenom v pondělí ráno. Celá procedura trvá zhruba 20 minut, probíhá ve třídě a testuje se celá třída najednou. Dohlíží na nás a celé testování kontroluje vyučující 1. vyučovací hodiny. Žáci naší školy už vyzkoušeli celkem 3 druhy testů. Samotné testování není složité, někomu sice může způsobovat nepříjemné

pocity, ale není to nic hrozného. Důležité je, že po celou dobu testování jsme v naší škole neznamenali žádného na covid pozitivního žáka.

Prejeme si, aby už brzy skončilo, ale hlavně, abychom nemuseli ve třídě nosit nepříjemné roušky a respirátory.
Žáci třídy 8. B

Základní umělecká škola v Chlumci nad Cidlinou

vyhlašuje

ZÁPIS

pro školní rok 2021–2022

ke studiu v oborech:
hudební, výtvarný,
literárně-dramatický, taneční.

Zájemci o studium zašlou
elektronickou přihlášku,
která je k dispozici na:

www.izus.cz

Během měsíce června budou kontaktováni zákonní zástupci přihlášených žáků
a budou informováni o dalším postupu talentových zkoušek
dle aktuální situace.

www.zuschlumez.cz

MATEŘSKÁ ŠKOLA BERUŠKA

www.msberuska-chlumez.cz

Pořád se něco děje

V naší školce se pořád něco děje. Jenom se znovuotevřela neomezeně pro všechny děti, ani jsme se nestačili vzájemně pozdravit a přivítat s ostatními kamarády, už jsme měli naplánovaný program až do konce školního roku. Paní učitelky, jako kdyby chtěly všechno dohnat a všechno nám vynahradiť, pro nás připravily spoustu zajímavých zábavných i poučných akcí.

Berušky

Koťátka

Kuřátka

Začalo to oslavou staré lidové tradice Filipjakubské noci, nebo-li čarodějnic. Náležitě jsme si vyzdobili školku, až jsme z ní sami měli strach. Vypadala jako čarodějnické doupě nebo dračí sluj, plná umělých pavučin, pavouků, netopýřů, žab a černých kocourů. Z domu jsme si donesli kostýmy, košťata, obličej se natřeli barevnými kouzelnými masťmi a čarodějnický rej mohl začít. Vařily se lektvary, čarovalo se, létalo na koštěti, tančilo a dovádělo.

Další zajímavý den, který jsme prožili, byl program s Malou technickou univerzitou. Ze dne na den se z nás rázem stali projektanti a stavitelé měst. Během jednoho dopoledne jsme se naučili číst z mapy a orientovat se podle ní ve městě. Na závěr si každý z nás vytvořil svoji vlastní mapu a zakreslil do ní to, co je pro něho důležité. Všichni jsme za svoji práci obdrželi od Malé technické univerzity diplom a získali titul mistr stavitel.

V měsíci květnu také slaví svůj svátek všechny maminky. Ani na ty jsme nezapomněli. I když jsme pro ně nemohli uspořádat slavnostní besídku v Klicperově domě, jak bývalo každý rok zvykem, vyrobili jsme alespoň pro jejich potěšení barevná přáníčka. Snad příští rok již bude lépe. Hezky začátek léta přejí

Děti z MŠ Beruška

Sluníčka

Včelíčky

ŠKOLA V PŘÍRODĚ TROCHU JINAK

„...to je nádherně! A jak krásně by asi bylo na horách! Škoda že jsme zase letos s dětmi nemohli jet na Benecko. Tam se jim vždycky líbilo A jak je bavila šipkovaná a hledání pokladu!“

Tak podobné úvahy nás napadaly letos na jaře při každé procházce s dětmi z naší oranžové třídy z MŠ U Zámku. Pak jsme si ale řekli, že bychom si vlastně školu v přírodě mohli upravit i u nás – v Chlumci a začali jsme vše chystat. Když ráno – 10. května přišly děti do školky, v šatně na ně čekalo překvapení. Byla to víla Lesanka a dopis o zlých skřítcích, kteří se nastěhovali do parku. Víla děti poprosila o pomoc a slíbila, že když každý den splní nachystaný úkol, bude je čekat odměna a zlí skřítkové zmizí!

Děti byly nadšené a každé ráno našly v šatně nový dopis s připravenými úkoly. Jednou to byla výroba kouzelného klobouku, jindy soutěž v tanci a zpěvu. Zažily pohádkovou i sportovní olympiádu, musely opravit domečky skřítkům z lesa Na Františku, správně slepit popletené obrázky, vyrobit loutku lesního skřítky, no a nejlepší nakonec → najít poklad! A protože do naší třídy chodí jen samé šikovné děti, všechno se podařilo a zlí skřítky jsou pro vždy z parku pryč.

kolektiv MŠ U Zámku

R. Fulghum: „Všechno, co opravdu potřebuji znát, jsem se naučil v mateřské škole.“

Milá školko U Zámku,

už je červen! Ano, ten červen 2021, kdy se naše předškolní docházka chýlí k úplnému závěru. Něco hezkého končí, aby něco fajn zase mohlo začít. Školní rok se pomaličku dostává do cílové rovinky. Ještě pár dní si budeme užívat školkového života a pak? Od září na nás čeká další významná etapa v našem životě – nástup do základní školy.

Milá školko, nezbyvá nám nic jiného, než se rozloučit a poděkovat Ti za bezvadné tři, čtyři, a dokonce pět let, během kterých jsi nás doprovázela téměř na každém našem kroku. Moc jsme se na Tebe těšili a vychutnávali si každíčký moment i radosti, které jsi nám nabídla, umožnila, dopřála.

Paní učitelky vždy vytvářely milé a vstřícné prostředí pro to, abychom se mohli přirozeně rozvíjet. Najednou zjišťujeme, že z malých a ustrašených tříletých „mimineček“ jsou dlouhovlasé slečny a okatí hoši. Jsme to my. A za pár týdnů se školní taškou na zádech společně vyrazíme vstříc novým možnostem.

Milá školko, nedokážeme ani vyjádřit množství poděkování, která Ti náleží. Za dobu docházky jsme získali kupy vědomostí, poznatků a odpovědí na naše zvědavé a kolikrát nezodpověditelné otázky. Bez zábran a ostychu jsme se naučili dorozumívat s dalšími dospělými lidmi a především s našimi vrstevníky. Rozšířili jsme naši mluvu o kvantum nových výrazů, dovedeme povídat a vyprávět, až z nás kolikrát mají paní učitelky hlavu jako pátrací balón. Osvojili jsme si principy sociálního učení. Naučili jsme se respektovat pravidla,

řád a režim v mnoha aktivitách. Doma máme schované hromádky výkresů, vystavené výrobky a výtvořky naší práce, v albech máme fotografie z mnoha zajímavých akcí a hlavně v paměti nám navždy zůstane spousta nezapomenutelných vzpomínek.

Víme, že rezervy stále máme... Tkaničku někteří z nás stále neumí zavázat, ten špetkový úchop u některých taky není ukázkový, grafomotorika je rovněž v jistých případech bídně úroveň, slovní projev některých z nás připomíná spíše jazyk sinotibetských či altajských národů... Ale neboj, školko, slibujeme, že budeme pilně trénovat, abychom dotáhli naše dovednosti k ještě lepším výsledkům. Však přece víš, jaké pokroky jsme za posledních pár let udělali.

Přejeme Ti, školko naše, hodně spokojených dětiček, které Tě budou mít rády stejně jako my. Děkujeme Ti z celého srdce za „první krůčky“, které jsme s Tebou zvládli na cestě za celoživotním vzděláváním. **DĚKUJEME ♥**

Předškoláci

Jan Amos Komenský: „Cílem vzdělání a moudrosti je, aby člověk viděl před sebou jasnou cestu života, po ní opatrně vykračoval, pamatoval na minulost, znal přítomnost a předvídal budoucnost.“

Vážená paní ředitelko, milé paní učitelky,

jako mávnutím proutku či lusknutím prstů uplynula doba předškolních let našich dětí. Sami nemůžeme uvěřit tomu, že již povyrostly do školních let a že již prvního září vypukne

další životní etapa, a to nejen pro naše děti, ale i pro nás, všechny maminky a tatínky.

Rádi bychom Vám touto cestou vyjádřili velké **PODĚKOVÁNÍ** za předškolní vzdělávání a veškerou starost a péči o naše ratolesti. Vážíme si přátelského, vstřícného a chápavého přístupu, který byl každodenní součástí pozitivní atmosféry školkových dní. S notnou dávkou laskavosti a porozumění jste hledaly cesty ke svým svěřencům i k nám, vytvářely jste pro ně podporující, motivující a tvůrčí podmínky. A jsme přesvědčeni, že na ně budeme společně s dětmi rádi vzpomínat.

Jsme si vědomi skutečnosti, že s našimi pidičlovíčky byla často nesnadná a náročná domluva. Často jste to neměli jednoduché ani s námi, rodiči. Proto jsme vděční za Vaši nekonečnou trpělivost a za hledání možností, jak docílit vyváženosti ku prospěchu a spokojenosti všech.

Obdivujeme Vaše nasazení obzvláště v této nelehké době, během nepříznivé epidemiologické situace. Roušky – respirátory – dezinfekce – odstupy – počty ve skupinách – mísení/nemísení dětí – karantény – omezení provozu – testování – stohy legislativních předpisů a doporučení... Přes to všechno byl provoz mateřské školy zachován v maximálním možném rozsahu a navíc s nikdy nemizícími úsměvy ve Vašich tvářích.

Přejeme Vám spoustu elánu do dalších let, chuť i nadále dělat Vaši práci s takovým nasazením, které poznaly naše děti i my. V neposlední řadě Vám přejeme hodně zdraví (což je v tuto chvíli nutností)!

DĚKUJEME ♥

Rodiče předškoláků

Inzerce

Přáníčko radosti

Od března do konce dubna probíhala akce Přáníčko radosti. Kdokoliv mohl vytvořit přáníčko ve tvaru srdce a donést k nám do domu dětí a mládeže v Chlumci nad Cidlinou. Naším milým úkolem pak bylo předat přáníčka seniorům z Domova V Podzámčí.

Děkujeme všem, kteří se na akci podíleli. Hlavně dětem, rodičům a zaměstnancům školských zařízení, kteří prostřednictvím přáníčka vykouzlili ne jeden úsměv na tváři. Jsme šťastní, že jsme mohli předat 278 srdíček. Poděkovat bychom chtěli také zaměstnancům zmiňovaného zařízení za příjemnou a pohodovou spolupráci.

„Je důležité dělat lidem kolem sebe radost, aby těch šťastných bylo co nejvíce.“

Aneta Šádková
DDM Chlumeč n. C.

„Jaro je za dveřmi“

Letošní výtvarná soutěž se konala poněkud netradičně. Z důvodu pandemických opatření měly děti možnost zaslat obrázky do DDM až do 16. 4. 2021. Již několikátým rokem pořádáme tuto výtvarnou soutěž, která letos nesla název „Jaro je za dveřmi.“ Zúčastnilo se jí celkem 56 malých i velkých výtvarníků. Od 10. 5. do 14. 5. 2021 mohli zájemci o hlasování přispět svými body do celkového výsledku výtvarné soutěže, která se konala ve venkovních prostorech DDM. Každý hlasující vybral z každé kategorie tři obrázky, jinak byl hlasovací lístek neplatný. Výstavu v tento týden přišlo nebo přijelo navštívit 202 dětí a dospělých.

A zde jsou výsledky z letošní soutěže:

I. kategorie MŠ

1. místo	Tomášek Holan, MŠ Beruška	31 hlasů
2. místo	Alešek Vavřínek, MŠ Beruška	25 hlasů
3. místo	Emička Košílková, MŠ Palackého	22 hlasů
3. místo	Anetka Zemanová, MŠ Beruška	22 hlasů

II. kategorie ZŠ, 6–10 let

1. místo	Vladimír Rez, ZŠ Nové Město	92 hlasů
2. místo	Šimon Kvaček, ZŠ Nové Město	70 hlasů
3. místo	Oskar Havlín, ZŠ T. G. M., Žiželice	62 hlasů

III. kategorie ZŠ, 11–15 let

1. místo	Monika Gašparíková, ZŠ T. G. M., Žiželice	79 hlasů
2. místo	Adéla Strnadová, ZŠ Chlumeč n. C.	73 hlasů
3. místo	Eliška Krombholzová, ZŠ T. G. M., Žiželice	71 hlasů

Děti byly z těchto MŠ a ZŠ: MŠ Beruška Chlumeč n. C., MŠ U Zámku Chlumeč n. C., MŠ Převýšov, MŠ Osice, MŠ Palackého Nový Bydžov, ZŠ Žiželice, ZŠ Nové Město n. C., ZŠ Osice a ZŠ Chlumeč nad Cidlinou. Všem dětem děkujeme za krásné obrázky a doufáme, že se k nám za rok zase připojíte.

Aneta Šádková
DDM Chlumeč n. C.

I. kategorie MŠ

1. místo – Tomášek Holan

2. místo – Alešek Vavřínek

3. místo – Emička Košílková

3. místo – Anetka Zemanová

II. kategorie ZŠ, 6–10 let

1. místo – Vladimír Rez

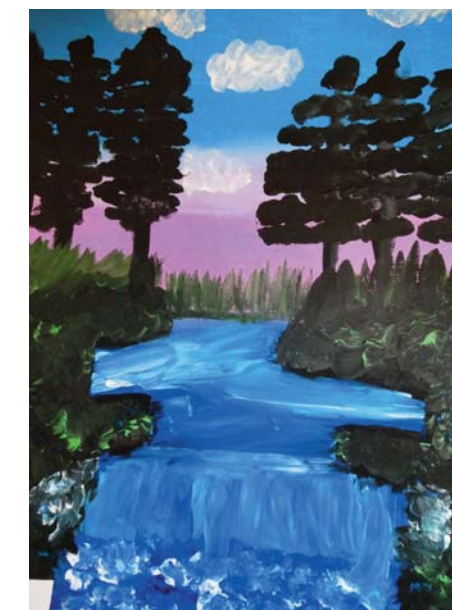

2. místo – Šimon Kvaček

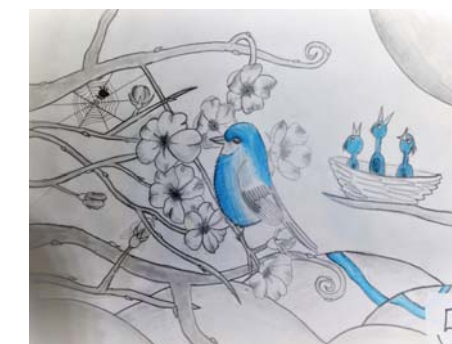

3. místo – Oskar Havlín

III. kategorie ZŠ, 11–15 let

1. místo – Monika Gašparíková

2. místo – Adéla Strnadová

3. místo – Eliška Krombholzová

PS Táborník pořádá

Letní tábor

Příběh země Terra

1.8. - 14.8. 2021
cena: 2990 Kč

www.PojedNaTabor.cz

Více informací: Zbyněk Říha, 775 011 155, pstabornik@gmail.com

SKAUTSKOU STEZKOU

WWW.SKAUTCHLUMEC.CZ

OPĚT SPOLU PO 213 DNECH POZASTAVENÉ SKAUTSKÉ PREZENČNÍ ČINNOSTI

Bylo to dlouhých 7 měsíců, kdy jsme nemohli mít týdenní schůzky a výpravy. Družiny se mohly scházet pouze on-line. Soustředili jsme se na „službu veřejnosti“ a za každou cenu udržet společný kontakt.

A co se nám, skautským vedoucím, honilo hlavou?

„Mně osobně se honilo hlavou jediné, a to jestli se ještě po té dlouhé době poznáme, jestli nás budou schůzky bavit, jako nás bavily, a jestli budeme pořád ta stará dobrá parta... Během prvních vteřin schůzky se všechny obavy rozplynuly v nadšeném štěbetání a křiku, jako by ani žádná půlroční pauza nebyla.“

Ondra Junek, vedoucí skautů

„Za mě byla nejhorší nejistota, kdy začneme a kolik nás na schůzky vůbec bude chodit. Jestli děti budou mít zájem zase začínat a jestli jim skaut vůbec chyběl. Nakonec naše první schůzka vypadala atmosférou úplně stejně jako ta poslední. A vypadá to, že se všichni těšíme, co bude dál.“

Míša Řehouňková, vedoucí světlušek a včel

„Já upřímně zažívala hrozný muka a nejhorší byl strach, že jsou holky ve zlomovém věku, kdy po prázdninách odejdou na střední a že corona pauza byla fakt dlouhá. Pořád jsem si

říkala, jestli se mi vůbec vrátí všechny, jestli corona nezměníla jejich vztah ke skautingu a strašně jsem se bála jít na první schůzku. Nicméně první schůzka předčila moje očekávání. Po prvotních rozpacích se holky rozmluvily takovým stylem, že jsem absolutně neměla šanci dostat se ke slovu. Vlastně jsme se jen smály a mluvily. A nejvíc mě dostalo, když holky začaly vymýšlet, jak to od září udělat, aby mohly dál skautovat, i když budou na intrech.“

Lenka Malíková, vedoucí roverek (15+)

„Moje pocity byly hodně rozporuplné. Jelikož jsou všechny holky v pubertě, tak jsem měla strach, jak na sebe a na mě budou, po dlouhé odluce, reagovat. Ale byla jsem mile překvapena, naopak holky jsou možná více vnímavější. Po té odluce mám pocit, že jsou duševně o něco výš. A i přes dlouhou pauzu je radost s nimi pracovat a trávit čas.“

Anička Kmoníčková, vedoucí skautek

„Během 7 měsíců jsem přemýšlela – kdy už se konečně sejdem, za jakých podmínek, a zda ty podmínky budou realizovatelné. Panovaly obavy, zda děti nezleniví, že už třeba nebudou chtít na skauta chodit, najdou si jiné kamarády, jiné aktivity, že už se třeba s některými ani neuvidím. První schůzky nás však přenesly do času před zastavením činnosti. Vše bylo při starém. Jako kdyby naše činnost nebyla zastavena.“

Děti řádily, povídaly a povídaly, a měly úsměvy od ucha k uchu. A já s nimi. Chyběli mi ti naši rošťáci a rošťandy.“

Petra Petrovická, vedoucí světlušek a včel

„Já jsem se celou dobu těšila, až se zase uvidíme všichni naživo, při online nás pomalu ubývalo, tak jsem měla obavy, jestli to někdo nevzdá. Ještě jsme se vlastně všichni nesešli. Ze začátku nechtěli rodiče extra testovat děti, takže na první schůzky přišlo málo světlušek a včel. I tak jsou ale pořád jak z divokých vajec a to mě baví.“

Eva Neprášková, vedoucí světlušek a včel

„Jsem manželka náčelníka střediska, takže jsem nesla tíhu nejen toho, že nevidím holky a kluky z oddílu Chiméra,

roverů a rangers 15+, ale také jak se podaří resuscitovat celé středisko o 150 členech.“

Téměř každý z členů našeho oddílu se zapojil do služby veřejnosti, pekli pro zdravotníky, malovali na kuláčky, připravovali naučné stezky, kontrolovali poklady... ale většinou jako jednotlivci. Vytratil se týmový duch a to byla moje největší noční můra. Víím, že to, co lidi spojuje, jsou společné zážitky, o kterých se můžou bavit, při kterých zažijí dobré i zlé, a jsou si prostě blíží. Blíží k poznání se navzájem. A to bylo přetřnuté. Těším se na tábor a věřím, že tam nastane náš opravdový nový start.“

Věra Applová, vedoucí roverek a roverů 15+

280 KLUKŮ A HOLEK NA SKAUTSKÝCH STEZKÁCH

**Velikonoční stezka – Vesmírné putování –
Záhada zmizelé školy –
Skautská kešovaná s čarodějnicí Vilmou**

280 až 300 kluků a holek si odneslo diplom a poklad z našich naučných i zábavných stezek.

Naše mise: představit hezká místa z okolí Chlumce; otevřít dětem témata, o kterých můžou s rodiči dále mluvit; připravit trošku dobrodružství a tím objevit svou odvahu (poklad na posedu, přejít lávek, splavů, jezů, lezení na strom atd...); vylákat celé rodiny ven za společným cílem; zlepšit fyziku a náladu.

Mile nás šokovalo poděkování, které jsme objevili při pravidelných kontrolách a doplňování pokladů. Při zadání kódu a otevření obří plechové bedny svítily skvělé vzkazy, a dokonce i nové poklady od návštěvníků, v podobě malovaných putovních kamínek.

„Moc děkujeme. Nevynechali jsme ani jednu vaši akci. Všechny byly super.“

Moc děkujeme za super nápad a hledání pokladu a sladkou odměnu na závěr.

Děkujeme, moc jsme si to užili. Obdivuhodné, co děláte v této době... aj.“

Na trati občas někdo bojoval do „roztrhání těla“, takže jsme na cestě při uklidu našli kalhoty, boty, podprsenky, ponožky, svačtinové pytlíky, plastové láhve, obaly od bonbónů atd. Vše společně s dalšími odpadky posbírány, stezky ukončeny a my jsme nadšení z vašich kladných reakcí.

Chlumečáci, bavíte nás!

Z ŽABÁCKÉ KRONIKY... aneb opět na vodě

Po dlouhé nucené pauze se naše oddíly konečně mohly zase začít scházet a s jistými omezeními rozjet svou činnost. A činnost pro nás nejsou jen každotýdenní schůzky, ale i víkendové akce. Zatím máme povolené jen akce jednodenní, ale po měsících nečinnosti jsme rádi za každou chvíli, co můžeme být spolu.

Oddíl Žabáků tedy uspořádal jednodenní splutí části Divoké Orlice.

Počasí sice nebylo takové, jak jsme byli na přelomu května a června zvyklí, ale ani časté přeháňky nemohly nikomu z účastníků výpravy zkazit dobrou náladu ze soboty strávené venku a díky deštům svižně tekoucí vody.

První část sedmnáctikilometrové plavby probíhala hladce a bez koupání. V cca polovině si Žabáci na naplavené pláži zatopili oheň a proběhlo obědové bořtopěčo.

Posilněno dobrým obědem vyrazilo všech šest posádek na druhou část své plavby. Ta však už nebyla tak hladká díky nedobrovolnému zaplavení dvou posádek. Obě cvaknutí mělo na svědomí spojení častých meandrů, silného proudu a nadstav vody v řece. Záchranná operace při lovení jedné z lodí utopené v silném proudu pod kmenem stromu trvala téměř hodinu. Proti tomu vysvobození dvou Žabáků, visících na větvích, už byla taková procházka růžovou zahradou. I to ale výpravu o nějaký čas zdrželo, takže ke konci plavby bylo třeba se pořádně opřít do pádel, protože jak známo, vlak nečeká.

Díky silným pažím a rychlým záběrům pádel se zdržení podařilo dohnat a v cíli zbyl čas i na malé občerstvení.

Pak už jen rychlý přesun na nádraží a 12 znavených Žabáků vyrazilo směrem k domovu.

Byl to prima den, těšíme se na další, snad už vícedenní akce.

SKAUTSKÝM SVĚTEM

VÝROČÍ:

27. 6. 1919 Byla zavedena lilie se štítkem s psí hlavou (autor Mikoláš Aleš) jako odznak Svazu junáků – skautů RČS (dnes Junák – český skaut).

27. 6. 1931 Zahájeno Slovanské Jamboree (Tábory slovanských skautů) ve Stromovce a na Trojském ostrově. Byla to největší skautská akce v dějinách konaná na našem území. Přijelo na 15 000 skautů a skautek.

13. 7. 1912 Od Žižkovské reálky se pěšky vydali na první tábor naši junáci pod vedením zakladatele českého skautingu A. B. Svojsíka.

23. 7. 1990 Na 32. světové skautské konferenci v Paříži byli po mnoha letech temna opět přijati čeští a slovenští skauti do celosvětové skautské rodiny.

UDÁLOSTI:

Koronavirus narušil skautům plány na všech úrovních a zatím nepomohlo ani přeložení akcí z roku 2020 na rok

2021. V době redakční uzávěrky Chlumeckých listů s netrpělivostí, ale s vírou očekáváme rozhodnutí o táborech, Lesních školách a dalších skautských aktivitách, tak důležitých pro naši činnost.

Udělení Řádu Zlaté Stryngy. Na začátku roku 2021 opustili skautskou stezku dva nositelé ŘZS a počet žijících nositelů se snížil na deset. Na návrh Sboru nositelů ŘZS byli tímto nejvyšším vyznamenáním KDJ poctěni 12. 6. 2021 v klubovně v Kuklenách na náčelnictvu KDJ:

Josef Richter-Joe z Pardubic, dlouholetý krajský zpravodaj KDJ, stále aktivní celoživotní skaut, 84 let. Jeho obdivuhodný postoj k životu lze shrnout do jednoho z bodů skautského zákona „Skaut je prospěšný a pomáhá jiným...“

Jiří Wolf-Pando z Vyškova, lékař a celoživotní skaut, který začal jako rádce družiny a postupně přes vedoucího oddílů, vedoucího střediska, krajského zpravodaje a místního náčelníka KD byl v roce 2019 zvolen náčelníkem KDJ. Oba noví nositelé ŘZS jsou svým občanským i skautským životem vzorem pro mladé generace občanů i skautů!

Mika-Köhler

Skautskou stezku připravila **Věra Applová – Lolli**

Fenomén volejbal slaví sté výročí

Volejbal, jeden z nejrozšířenějších a také nejoblíbenějších sportů, slaví sto let! Říká se, že na svůj věk je ještě hodně čiperný mladík, a jsou pro to i důkazy. Podívejme se na kurty či do tělocvičen a uvidíme děti už od šesti let, jak se s ohromnou chutí perou se základy barevného minivolejbalu. Těhle sport je ale oblíbený mezi všemi generacemi, volejbalový svaz pořádá regulérní soutěže od již zmíněných dětí až po superveterány třeba i důchodového věku, vybere si každý. Nesmírně populární jsou také soutěže smíšených družstev, kdy nastupují kombinované týmy mužů a žen.

Světová volejbalová federace (FIVB) je co do počtu sdružených národních federací (dvě stě dvaadvacet národních svazů) vůbec největší. Další sportovní giganti – mezinárodní olympijský výbor, fotbalová, basketbalová či atletická federace jsou až další v pořadí.

Československý (od začátku devadesátých let pak český) volejbal zanechal ve světové historii nesmazatelnou stopu, muži jsou dvojnásobní mistři světa, vozili jsme olympijské medaile (Tokio a Mexico City), medaili na mistrovství Evropy (také zásluhou ženského výběru) bylo ještě více.

Od devadesátých let se velmi bouřlivě rozvíjelo další volejbalové „odvětví“ – beachvolejbal. Ani tady nejsme bez úspěchů, vévodí jim světový bronz 2001 a dvě evropská zlatá v letech 1996 až 1998 dvojice Celbová – Dosoudilová a další evropské zlato Pakosty a Palinka v roce 1996.

I náš Královéhradecký kraj má bohatou a úspěšnou historii, první zmínky o volejbalu lze položit už do dvacátých let minulého století, hrávalo se v Sokole, na osadách či v některých „osvícených“ školách. Závodně to začalo o něco déle, ale už dlouho před válkou jsme měli celou řadu velice kvalitních

týmů a z nich vyčnívající jednotlivců, dobře se hrálo v Hradci Králové (1925 Sokol Hradec Králové), ovšem ani další okresy nebyly pozadu. Z hráček a hráčů za tohle velmi dlouhé období musíme jmenovat minimálně Vojnarovou, Celbovou či Buckovou, Pauluse, Novotného či Holubce.

Zmínit určitě musíme i Volejbalovou Dřevěnici, největší a nejoblíbenější antukový turnaj v republice, kde se každoročně utkávají v deseti věkových a výkonnostních kategoriích všichni milovníci tohoto sportu gentlemanů pod vysokou stříškou. A není jich málo, v roce 1987 pod přímou patronací Mezinárodního olympijského výboru nastoupilo pět set osmdesát devět týmů, což je nějakých čtyři a půl tisíce hráček a hráčů! Velké a hojně navštěvované jsou turnaje na Slavii Hradec Králové, v Lupenici, Česticích, v Chlumci nad Cidlinou a mohli bychom pokračovat.

Volejbal je určitě fenomén a my chceme ve spolupráci s vedením měst a obcí, se školami a s dalšími organizacemi pracovat na tom, aby to tak zůstalo. A určitě se nebudeme zlobit, když se pozice našeho milovaného sportu ještě vylepší!

Václav Nidrlé

předseda

Královéhradeckého

krajského volejbalového svazu

David Solar

Bikers Crown, s.r.o.

Pražská 481/IV

503 51 Chlumec nad Cidlinou

tel.: +420 495 484 255

mobil: +420 603 786 756

e-mail: david@bikerscrown.cz

... a co volejbal v Chlumci a jeho historie?

Myslím, že když William G. Morgan v roce 1895 vymyslel méně násilnou a méně intenzivní alternativu basketballu, ani nepomyslel, jak masový sport se z „Mintonette“, což byl původní název nového sportu, vyklube.

Sport se celosvětově rozšířil. Přispěla k tomu také americká armáda, která ho hrála ve volném čase v průběhu první světové války. Dokonce se zachovaly z tohoto období filmové záběry volejbalových utkání našich českých legionářů v zahraničí.

Na území naší republiky byl tento sport představen v roce 1919, kdy na pozvání prezidenta T. G. Masaryka přišlo několik desítek instruktorů americké YMCA. Sport se rychle rozšířil do všech koutů země.

O oblíbenosti u nás svědčí i konání prvního mistrovství světa ve volejbalu, které se uskutečnilo v Praze roku 1949.

Víme, že v našem regionu se tehdy „odbíjená“ hrála už v padesátých letech. Bohužel, z této sportovní éry Chlumce, kdy vedle fotbalu se zde hrál velmi úspěšně hokej, basketbal i házená, jsme nedohledali žádné záznamy.

S čím se však z těchto let pochlubit můžeme, je chlumecký rodák a pozdější reprezentant ČSR, akademický mistr světa, který nás reprezentoval i na historicky prvním utkání s USA v roce 1948, JUDr. Václav Horáček. V našem městě prožil první 14 let svého života, než se přestěhoval do Prahy. Sportovní začátky patří do chlumeckého Sokola. Sem patří jeho atletická průprava. Tento vynikající sportovec se i ve vyšším věku rád do Chlumce vracel, zejména na Chlumecké volejbalové léto, kde si několik zápasů užil jako sudí. Mimo chodem – USA jsme porazili 3:1.

Samotná novodobá historie chlumeckého volejbalu je úzce spjata s vlajkovou lodí oddílu a tou je turnaj CHLUMECKÉ VOLEJBALOVÉ LÉTO. První ročník se hrál v roce 1982, za účasti 8 družstev na jednom asfaltovém kurtu na koupališti. Byl to turnaj v podstatě pouze amatérský, ale semínko, které jsme zasel, začalo žít svůj život.

- V roce 1983 je dobudováno hřiště v Zimově ulici.
- V roce 1984 se přihlašuje družstvo mužů do soutěží československého volejbalového svazu.
- V roce 1985 jsme spolu s tenisovým oddílem zrekonstruovali areál pod sokolovnou, jehož součástí je i volejbalový kurt a dobré zázemí, které se postupně zdokonalilo do dnešní podoby. Nebojím se říct krásné podoby.
- V roce 1988 přibýlo do naší volejbalové rodiny družstvo žen.
- Devadesátá léta přinesla další oživení činnosti, nejdříve dorostenky a založení družstva žákyň a žáků.
- Tyto dorostenky drží vlastně oddíl i v současné době, i když věkem už dorostenky dávno nejsou ☺, duchem a přístupem k volejbalu jsou příkladem všem kategoriím.
- Zatímco družstvo žákyň tak trochu vysumělo, žákovské družstvo kluků začalo psát asi nejúspěšnější část historie oddílu.
- Už v druhém roce v kategorii starších žáků se dostali do špičky v naší republice a byli zváni i na turnaje v zahra-

ničí (Holandsko, Slovensko, Polsko). Jako starší žáci byli druží v Českém poháru, kterého se zúčastnila nejlepší družstva republiky, a hlavně na přeboru České republiky prohráli až ve finále s UP Olomouc. Tam v semifinále porazili kluky z České Lípy a uštědřili jim jedinou porážku v sezoně. Škoda toho finále... V dalších dorosteneckých letech patřili celou dobu ke špičce v republice.

CHLUMECKÉ VOLEJBALOVÉ LÉTO

Myšlenka začít s touto akcí přišla na turnaji Lupenicích, kterého jsme se párkrát velice neúspěšně zúčastnili, ale oslovil nás duch tohoto turnaje, volejbalová pospolitost, lité boje pod sítí a následné rozborů u pivka. První ročník byl vlastně organizován na koupališti pod hlavičkou SSM a i finále bylo kádrově správné. Vítěz SSM A, poražený finalista SSM B ☺. Pro mladší ročníky SSM = socialistický svaz mládeže. A hrála se odbíjená, ne volejbal. Podivná doba...

První tři ročníky se hrály na koupališti. Od roku 1985 se tato akce přesunula na nové sportoviště pod sokolovnou a pomalu začínala nabírat na síle. Postupně se program rozšiřoval o nové kategorie, co do pohlaví hráčů i výkonnostních kategorií, prakticky do dnešní podoby. Sobota už nám bylo málo, přidali jsme i neděli, která nejdříve sloužila pro turnaj neregistrovaných, dnešní Pouliční liga. Postupně jsme přešli na formát 5+1 a následně 4+2, protože nás už nebavilo poslouchat věčné dohady, kdo registrovaný je a kdo ne atd. Teď je, myslím, klid. Ještě se dělají dvě výkonnostní kategorie a myslím, že je to svátek volejbalu. Na tento víkend si půjčujeme i hřiště tenistů, kteří nám tím vycházejí vstříc a nemalou měrou se podílejí na zdaru akce. Postupně roste i prestiž turnaje a kvalita volejbalu. Podařilo se nám na turnaj dostat mnohdy i kompletní špičku volejbalistů naší republiky, včetně mnohých reprezentantů, účastníků olympiád, MS, ME a osobností našeho sportu.

Turnaj byl vždy dobře hodnocen jak účastníky, tak i pracovníky volejbalového svazu. Tady patří poděkování všem dobrovolným organizátorům, kteří vždycky vykrouží krásnou a přátelskou atmosféru, kterou nemá žádný turnaj v ČR, a nebojím se říct, že i na světě. Parta zakladatelů už je vystřídaná novou krví, která zdárně pokračuje v této tradici a dělá všem přátelům volejbalového míče radost. Až se bude hrát 50. ročník, určitě se aktivně zúčastním ☺

V roce 2011 jsme se rozhodli znovu vzkráslit mládežnický volejbal a spustili jsme volejbalovou přípravku. Sbírali jsme trenérské zkušenosti a učili jsme se za pochodu. Začínali jsme s 18 dětmi a jednou licencovanou trenérkou. Dnes, po 10 letech, máme téměř 100 člennou mládežnickou základnu a 11 trenérů s licenci.

Podle věku děti trénují v šesti skupinách.

PŘÍPRAVKA

ČERVENÍ

STRŽKY

ŽENY

ŽLUŤASCI

MODRÁSCI

KADETKY

MUŽI

Nejmladší skupinou jsou předškoláci = přípravka s všeobecnou pohybovou přípravou.

Další 3 skupiny tvoří děti ve věku 6 až 12 let. Zde se ke všesportovní přípravě postupně přidávají základní volejbalové činnosti jednotlivce. Je to pozvolná cesta od „přehazky“ k volejbalu. Děti trénují 2x týdně a účastní se krajských soutěží v barevném minivolejbalu a různých turnajů.

Nejstarší dvě skupiny tvoří kadetky a starší žákyně. Oba týmy trénují 3x týdně. Družstva startují v Českém poháru a v krajském přeboru KHK. Zároveň zápolí na různých turnajích v průběhu celého roku. Kadetky již hrají i ženskou antukovou soutěž okresního přeboru.

Dospělou část oddílu tvoří 25 členů. Mužský tým soutěží v okresním přeboru a „krásnější část“ zápolí v krajském přeboru žen.

I když se členská základna dospěláků nezdá rozsáhlá, společně s přáteli volejbalu a již i částí mládeže organizujeme pro veřejnost hned několik akcí – od únorového plesu po několik otevřených turnajů.

V nejbližší době se můžete přijít podívat:

- **13. června** na dětský turnaj v barevném minivolejbalu, kde se utká 72 týmů ve věku od 6 do 12 let v areálu pod sokolovnou,
- **7. července** od 10.00 do 15.00 hod. na beach volejbalovou exhibici v areálu koupaliště. Předvede se zde několik

ligových hráčů pod vedením bývalého reprezentanta Aleše Holubce.

- **7. a 8. srpna** proběhne jubilejní 40. ročník Chlumecského volejbalového léta v areálu pod sokolovnou. V sobotu budou k vidění týmy mužské extraligy a družstva žen a mužů krajské úrovně. V neděli pak uvidíte zápolení smíšených týmů. Celkem si během víkendu zahraje cca 50 družstev.

Závěrem nesmíme zapomenout ani na „pláckaře“. Volejbal se zde dříve hrál v různých komunitách po celém městě. Vznikl díky tomu i turnaj Pouliční liga, kde si jednotlivé týmy mohly porovnat svoje herní dovednosti. Dnes už jen zbyla hřiště v Rooseveltově ulici (kde je volejbalové zápolení stále k vidění) a v ulici Týlově.

Volně je přístupné tartanové hřiště v městském areálu pod sokolovnou. Kdo se potřebuje při hře malinko umazat, jinak to totiž není ono, je pod sokolovnou možno po dohodě zapůjčit i antukový kurt.

Věřím, že tento společenský sport, který se v různých formách dá hrát od školky až do důchodu, zůstane stále v oblíbenosti. V dnešní době přejeme nejen volejbalu, ale i všemu sportování a pohybu volnost bez jakýchkoli omezení!

Informace posbírali a ve článku přetvořili –

Milada Zborníková a Pavel Litera

Inzerce

Splašená lokomotiva Chlumec nad Cidlinou se hlásí

Vážení sportovci, vážení občané,

jsem rád, že ta potvora „covid-19“ se uráčila odběhnout (však to dalo práce vymyslet trať dostatečně dlouhou a záluďnou, aby se vrátila zpět co nejdéle a pořádně oslabena. HAHHAHA). A my konečně můžeme rozjet svoji činnost, sportovní klání.

Startujeme 6. 6. 2021 Během zámeckým parkem. Ještě před XV. Chlumeckým triatlonekem bychom chtěli uskutečnit odložený Alwinský běh. Termín zatím ladíme s ohledem na ostatní běhy v kraji a místní akce. Sledujte proto webové stránky: Splašená lokomotiva Chlumec n. C.

Termín **XV. Chlumeckého triatlonku** je již daný:
sobota 28. 8. 2021 ve 14 hod.

Termíny Chlumeckých „5“ u penzionu ALWIN jsou:
Neděle 12. 9. 2021 – Memoriál Vlády Mrázka
Neděle 10. 10. 2021 – O svatomartinskou husičku

Dále bych chtěl poděkovat chlumeckým běžcům, jejich rodinným příslušníkům a příznivcům za účast na vysazování stromků.

Pod patronací Splašené lokomotivy Chlumec n. C. jsem se domluvil s vedením LHC Kinský Chlumec n. C. panem Žabkou na výsadbě stromků.

11. 4. 2021 se nás ráno před nádražím sešlo 23. Vybavení povolením k opuštění okresu jsme vyrazili vlastními vozidly do choťovické obory. Zde se nás ujal hajný, vybavil nás sazeči a stromky a odvedl na paseku určenou k osázení. Po úvodní instruktaži jsme se rozprostřeli po pasece a dali do práce.

V pozdním odpolední po nás zůstalo vysázeno 3 500 kusů dubků a řádně uhašené ohniště (k obědu jsme si přivezli burty, chléb, hořčici, pivo ti co neřídili, nealko řidiči a kdo chtěl). Na závěr jsme navštívili největší lokalitu výskytu hlaváčku jarního v Čechách uprostřed obory.

Vladimír Kubík

OS Splašená lokomotiva Chlumec nad Cidlinou, ve spolupráci s Odborovým sdružením železničářů
pod záštitou města Chlumec nad Cidlinou.

Pod patronací předsedkyně sociálního výboru senátu PČR senátorky Mgr. Miluše Horské

pořádají

XV. CHLUMECKÝ TRIATLONEK

MÍSTO: Chlumec n. C. – Pamětník restaurace „Chárovna“
(asi 4 km od Chlumce n. C. směr Přelouč)

TERMÍN: sobota 28. 8. 2021

ČAS STARTU: 14.00 hod. (Prezentace do 13.00 hod., nutno dodržet)

Disciplíny:	muži	ženy
plavání	500 m (starý písák na šířku tam a zpět)	500 m
kolo	21,5 km (jeden okruh)	21,5 km (jeden okruh)
běh	5 km (kolem nového písáku)	5 km
na konec vypít	3 piva (možno PITO)	1 pivo (možno PITO)

STARTOVNÉ: muži 500,- Kč ženy 500,- Kč

Počet závodníků omezen na 110 v kategorii
(kdo se dříve přihlásí a zaplatí = startuje!)

VYHODNOCENÍ:

Po skončení akce na místě. Tradiční tombola a posezení.

Závodí se bez omezení silničního provozu
po silnicích II. a nižších tříd.

**!!!! Pozor: každý závodník musí mít
povinně ochrannou přilbu na kolo!!!!**

Každý závodník odpovídá za svůj zdravotní stav
a startuje na vlastní nebezpečí.
Čas bude měřen pomocí čipů!!!

PŘIHLÁŠKY: prosím do 23. 8. 2021 p. Kubík Vladimír
e-mail: kubikv21@seznam.cz,
mobil: 724 185 745 nebo osobně.
(u e-mail přihlášky nutno uvést, co k pití, pivo, nebo pito)

PS: Tratě jsou stejné jako před rokem, myslíte, že vaše časy
nebudou horší????

Letos proběhne soutěž štafet ve složení čtyři závodníci
(každý jednu disciplínu!!!).
Startovné činí 2 000,- Kč za štafetu.

Platbu lze provést – převodem na účet číslo:
5482102001/5500 var. symbol: 2021
– v hotovosti osobně u p. Kubíka Vladimíra

Časový limit pro dokončení je 3 hodiny.
(Zatím to stihli všichni.)

Těší se na vás soupeři, diváci a pořadatelé.

Inzerce

Chlumecký vojenský (2)

Od Bílé hory až po sedmiletou válku

Žádná svědectví z doby výstavby nového hradu nemáme. Z konce 15. století se v opisech zachovaly pouze ojedinělé zprávy. Mezi nejzajímavější patří období Viléma Zuba z Landštejna a jeho privilegia udělená městu, která později potvrdili a rozšířili Pernštejnové a královská komora. Doba, kdy Pernštejnové vlastnili Chlumeck, jak jsem již uvedl, patří k obdobím rozvoje celého kraje, zejména rybníkářství. To umožnilo i rozvoj obchodu, ke kterému přispívala městečkem procházející pražsko – kladská stezka. Na druhé straně přinesla stezka v dobách válečných mnoho útrap. Zatímco 16. století bylo poklidné, stoletím rozkvetu, bouře přinesla třicetiletá válka. Její první polovina se na Chlumecku výrazně neprojevila, až po smrti Albrechta Valdštejna, kdy se vedení císařského vojska ujal hrabě Matěj Gallas, se vojna přesunula i k nám. S Valdštejnovou smrtí v roce 1634 bylo spojeno i zavraždění jeho pobočníka a přítele Viléma Vchynského. Ten, jako první, se začal psát Kinský a byl významnou postavou na politickém poli třicetileté války. Ta začala v roce 1618 jako konflikt vyznavačů katolické církve a protestantů v celé Evropě. Trvala opravdu celých 30 let do roku 1648. Hned na počátku tohoto období natrvalo získal chlumecké panství Vilémův bratr Václav Vchynský. Historik Josef Janáček, který se tímto obdobím českých zemí zabýval, ho označil za jednu z nejpohoršlivějších osobností veřejného života v Čechách bělohorského období. Vchynský byl podle hodnocení historiků různého ideového zaměření, také Aleše Valenty, označen za všeho schopného, bezohledného dobrodruha a intrikána velkého formátu, jemuž nebylo nic svatého. Jistě jste si připomněli pana Otu z Bergova, o kterém jsem psal v minulé kapitole. Ani Václav Vchynský Chlumeck neponechal po svém příchodu v dosavadním poklidu. V roce 1620 vyvolal v kostele sv. Václava incident, který vzbudil odpor přítomných farníků, až bouři, která přerostla v první selské povstání.

Vzbouřenci Vchynského uvěznili v jeho vlastním hradu. Z vězení se měl dostat až vnějším zásahem šlechty po bělohorské bitvě. Valenta napsal, že ještě po smrti vzbuzoval strach a o jeho krutosti byly vyprávěny různé zkazky. Pouze na chvíli vládl v Chlumu mír. V roce 1634, kdy spojená vojska Švédů a Sasů nespěla při obléhání Prahy, vydala se do nitra Čech. Švédové na západ a Sasové do východních Čech. Dostala se až k Hradci Králové a po cestě loupila, páčila úrodu i domy. Snad nejvíce to odnesl Nymburk, ale cestou nezapomněli ani na Chlumeck. Vyhořela část města, domy i okolní obce byly vydrancovány, vypálen byl krov kostela a nepřátelské vojsko se nezastavilo ani v ničení jeho interiéru. Měly přitom být zničeny některé doklady měšťanů, které si do kostela uložili, aby byly pod ochranou. Za své vzaly i historické listiny s privilegii, které městu přiznali dřívější majitelé panství i vládcí země. Jen o pět let později přitáhli Švédové, kteří opět město a okolí poničili, zmocnili se také hradu, který si údajně vytápěli dřevem z poškozených stavení. Když císařské vojsko Švédy vypudilo, město i kraj byl zbídačen. Karel Khun připomíná i zničení dobrého školství v předválečné době. Školství poškodilo i to, že vyhořela škola (ne v souvislosti s válkou), ale nebyly prostředky na její obnovu. Než vstoupí-

me do 18. století, připomenu, že na jeho počátku vypukla válka o španělské dědictví. Zapojily se do ní téměř všechny evropské velmoci kromě Ruska a Švédska. Chlumeck se přímo nedotkla, ale Václav Norbert Kinský na počest římského císaře a českého krále Josefa I. nechal vybudovat na náměstí Mariánský sloup, který je dosud jeho barokní ozdobou. Šlechtic zřejmě cítil vůči tomuto Habsburkovi nějaký dluh. Proč na popisu na pomníku je uvedeno datum Josefova vítězného tažení a instalace sloupu 1710, když válka skončila 1714 a mezi tím Josef I. v roce 1711 zemřel, pro mne zřejmě zůstane malou záhadou. Španělský trůn Habsburkové celý nezískali. Pro Kinské začalo století, kdy se dostávali na vrchol politického vlivu. Po návštěvě krále Karla VI., u příležitosti jeho pražské korunovace, byl jeho jménem pojmenován právě dokončený zámek Karlova koruna. Nový problém nastal po jeho smrti, když Bavorsko a Sasko odmítlo uznat za rakouskou panovnici jeho mladou a krásnou dceru Marii Terezií a Prusko si začalo klást územní požadavky na Slezsko. Války mezi rokem 1740–1748, které se rozrostly v celoevropský konflikt, když k nim přistoupily také Francie, Anglie a Španělsko se svými nejrůznějšími mocenskými požadavky, jsou souhrnně nazývány jako války o rakouské dědictví. Války o Slezsko historici nazvali slezskými válkami. Mezi tím v Evropě došlo k dalším

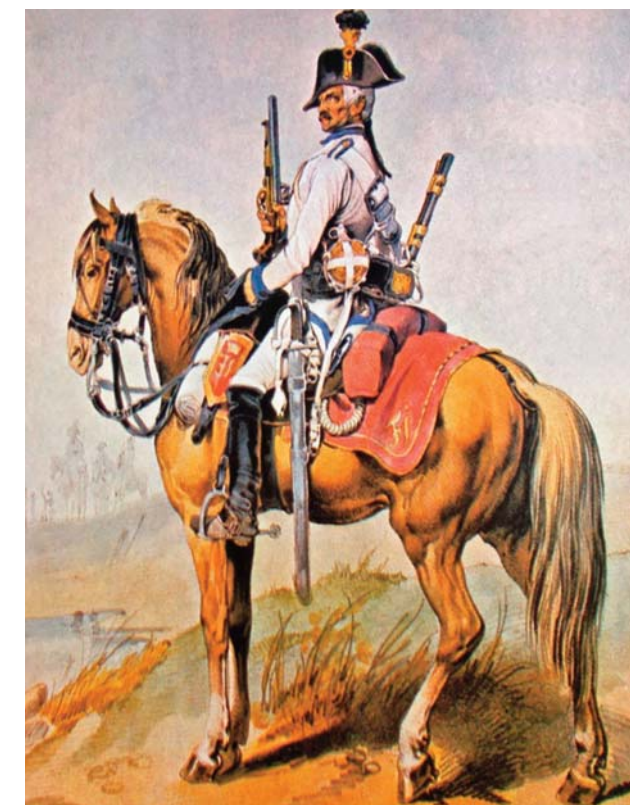
dvoustanným konfliktům. Nechci předbíhat událostem, ale pro Habsburky vše skončilo uznáním nástupnictví Marie Terezie za cenu ztráty téměř celého Slezska, které v určitém období patřilo k českému království, ve prospěch Pruska. Pruský král Fridrich II. Veliký zahájil vojenské operace koncem roku 1740 vpádem do Slezska bez vyhlášení války. Prusové Slezsko velmi rychle ovládli. Jejich armáda, na rozdíl od rakouské, patřila vybavením i organizací k nejlépe vybaveným v Evropě. Na podzim 1741, za

torickému českému území. V roce 1616 byl na Kladském hradu krátce vězněn také nový chlumecký pán Václav Vchynský, který dostal své pověsti a z údajně nedobytného hradu utekl. Málo se ví, že o část území, obydleném českou menšinou v okolí lázní Chudoba, byl veden spor mezi ČSR a Polskem až také po druhé světové válce. Válkám o dědictví v Evropě předcházely války s Turky. K nám se bojové operace přímo nedostaly, ale celý kraj byl vydírán vysokými kontribucemi a verbováním rekrutů, kte-

divit, že k uherskému Prešpurku měla Marie Terezie výjimečnou náklonnost a nechala se zde korunovat královnou před Prahou. V roce 1744 Fridrich II. znovu vpadl do Čech, obsadil Prahu a značné české území. Rakousko-saské vojsko krátce obsadilo Horní Slezsko, ale po několika porážkách, včetně jedné u Trutnova, musela Marie Terezie opět ustoupit a Slezsko zůstalo Prusku definitivně. Slezské války, vedené nejvyšší státní mocí, měly velmi nepříznivý ohlas v našem kraji i městě. Válečné

Zemské stezky ve východních Čechách v 17. století. Kladská cesta přivedla do Chlumeck nejednu cizí armádu

Dragoun v bílém z počátku 19. století. Střih a ozdoby uniform nebyly vždy stejné, barva ano

Jeden z posledních typů jezdecké šavle, jakou užívaly všechny jezdecké pluky. Dříve mívali husaři šavli více do oblouku a hulání používali píku. K šavlím měli jezdci jednu, nebo dvě krátké palné zbraně. (foto VHU Praha)

cenu rakouských územních ústupků, podepsaly obě bojující strany příměří. Pruská vojska poté přezimovala ve východních Čechách. Hned v následujícím roce ale Fridrich II. příměří porušil, následně se v bitvě u nedalekých Chotusic střetl s rakouskou armádou, kterou vedl Karel Lotrinský, a zvítězil. Celé toto tažení obou armád vstoupilo také do chlumeckých dějin. Marie Terezie musela pod tíhou okolností přistoupit na nevýhodný mír, kdy ztratila v podstatě celé Slezsko včetně Kladska, kromě jeho jižní části (Opavsko), které bylo potom nazýváno české Slezsko, a od 1849 rakouské Slezsko. Kladsko patřilo k his-

ré pokračovalo až do období dalších válek vedených Rakouskem. V roce 1741 současně Prahu obsadila bavorsko-francouzská a saská vojska a za pomoci českých stavů se českým králem nechal zvolit Karel Albrecht. Marie Terezie hledala pomoc v Uhrách a získala ji. Pověstná byla účast barona Trencka s naverbovanými pandury, o jehož vojenských úspěších, ale také výstřednostech, rabování mezi lidem a pozdějším věznění na brněnském Špilberku se dosud táhnou četné pověsti. O generálu Laudonovi se dokonce nejčastěji v trochu rozveselené společnosti zpívá známá odrhovačka, jak jede skrz vesnici. Nelze se potom

události podle vlastních zkušeností popsal městský písař Martin Střebný a kantor František Šolc. Jejich zápisy prolínají s místními událostmi. „V městě Chlumu měli jsme v každém domě i tom nejmenším 30, 40, 50 vojáků i ve vesnicích. Ti všechno brali, obilí, koně a také okolní mlýny vydrancovali. Nouze a bída byla pak v Čechách denním hostem a zanechala i ve městech hrozné stopy, zvláště v obcích při silnicích, nebo kde byly nemocnice.“ V zápisech obou musíme respektovat nepřesnosti, jde o jejich dojmy. Ale údaj že v Chotusicích padlo na bojišti 2 919 Rakušanů, 4 033 Prusů a zejména 2 635 koní

je děsivý. Koně na tom za minulých válek byli nejhůř. Vojáci snad své osudy přijímali s pochopením, ale koně...? Fráňa Šrámek v básni Raport napsal: „Však koní šetřte, prosím tisíckrát, to dobytčie se strašně umí ptát, proč nesmí žít víc.“ Druhý chlumecký kronikář uvádí, že se bitvy zúčastnilo na straně domácí rakouské armády 13 000 vojáků a brandeburáků bylo na 40 000. A třetí údaj zní, že proti sobě bojovalo po 18 000 vojáků, padlo, nebo bylo vážně zraněno 6 000 brandeburáků a 5 000 habsburků. Ten poslední údaj je asi nejvíc pravděpodobný. Zpočátku se zdálo, že vítězí rakouští vojáci, ale

Kýrýsníci

konec byl opačný. Tak jako tak to bylo smutné. V roce 1744 se česká šlechta dohodla, že na pomoc rakouskému vojsku vytvoří zemské vojsko z mužů na každém panství. Tak také Leopold Kinský, který převzal panství po Františku Ferdinandovi, naverboval více než sto poddaných, aby vytvořil vlastní „landmilici“. Lidem se nechtělo přes odměnu 3 zl. do ní vstupovat. Nakonec pan hrabě nechal pro všechny vyrobit bílé kalhoty a kabátce s červeným vložení a grenádýrské (granátnické) čepice a ještě ve stejném roce udělali panu hraběti parádu. Když se ale brandeburský král opět chystal s vojskem do Prahy, byly české landmilice svolány do Prahy. Vyšla prý také chlumecká kompanie, ale než odešla, její část se rozutekla, protože hrabě prý byl ve Vídni a na Prahu

s nimi nešel. Měl se rychle vrátit, ale jak to bylo dál, již nevím. Obrovské škody způsobovaly obyvatelstvu obě armády, cizí i domácí. Chotusice byly vypáleny, hospodáři přišli o všechnu majetek. Ale ani v našem městě a okolí na tom nebyli obyvatelé lépe. Průchody obou armád našim městečkem sem a tam způsobily dosud nevídané škody. Lidé jim dávali, co žádali, a pokud nedali, vzali si sami. Kronikáři zapsali: „...žrali a pili nesmírně“. Co nebylo v místě, bylo svázeno z celého panství. Byly dokonce vypisovány zvláštní daně ve prospěch Prusů. Obyvatelům také vadilo nelidské, kruté zacházení se zajatci. Po slezských

Husaři – uniformy husarů a hulánů vycházely z maďarských a polských národních tradic

válkách přišla do zdecimované střední Evropy ještě válka sedmiletá, která byla vyvolána mocnostmi celé Evropy. Marii Terezii při ní stále šlo o zpět získání Slezska. Naš kraj opět zasáhly přesuny vojsk, zejména když Fridrich obsadil Prahu a část Čech. V roce 1757 svedl s rakouskou armádou bitvu u Kolína, kterou Rakušané poprvé vyhráli, když asi proti 35 000 pruských vojáků nasadili více než padesát tisícovou armádu. Rakušané postupně vytlačili Prusy z Čech, v celé Evropě byl uzavřen mír, ale Marie Terezie již nikdy pro Rakousko Slezsko nezískala. Po brandeburácích nám ve střední Evropě zůstaly alespoň brambory, které prý byly zpočátku používány pouze jako krmivo pro zvířata. Roky

1756 a 1757 byly pro celé panství ještě velmi bolavé, i když městský písař Střeb-ský napsal, že již v roce 1749 začalo být pokojněji. Napsal jsem již, že probíhající století bylo stoletím politického růstu Kinských. Také městečko se rozrůstalo. Počátkem století mělo asi 1 100 obyvatel, na počátku slezských válek již více než 1 700. Vedle všech nesnází, které válka přinášela, ožívalo také slavnostmi, které vrchnost uspořádala. K uvítání Marie Terezie, která Kinské navštívila u příležitosti své korunovace, přivedli hostitelé poddané z celého panství, aby volali: „Vivat Maria Therezia!“ Po průchodech vojska neměli poddaní

Huláni – uniformy jezdeckých pluků se v průběhu století měnily. Teprve v zákopové Velké válce přišla generalita na to, že jejich přílišná barevnost škodí

na chleba, ale zato mohli večer přihlížet mohutnému ohnivému divadlu na počest královny. A co teprve muži! K jejich povinností patřilo nahánět zvěř při honech přítomného panstva. Výřady prý byly mnohatisícové. Nechyběl zde ani královský choť, římský císař František, ani jeho bratr Karel Lotrinský, který předtím, jako habsburský vojévůdce, „projel“ tu krvavou řez u Chotusic. V Chlumci se jim zřejmě velmi líbilo a účast na velkolepých honech opakovali. Neměl bych se vracet, ale ke vzácným návštěvám připočtu i korunovaci Karla VI. před dvaceti roky, kde byla přítomna budoucí královna a také

slavný turkobijec Evžen Savojský. Na náměstí dokonce došlo v roce 1742 k setkání Leopolda Kinského s pruským králem Fridrichem, který osobně stál v čele nepřátelského vojska. Fridrich přes město projížděl z Mladé Bole-slavi do Hradce Králové, když na celém území měl rozmístěna svá vojska. Všechna tato setkání potvrzují růst politického vlivu Kinských. Marie Terezie začala ještě v průběhu války se svými reformami. Poznala, že rakouská armáda je velmi zaostalá a že pokrok vyžaduje mnoho změn. Venkov, zejména také ve východních Čechách, byl velmi neklidný, jednou z příčin jeho zaostávání byly robotní povinnosti. V šedesátých letech mělo tedy u nás být klidněji, ale nebylo. Venkov byl zdecimován, přišly

nemoci a hladomor. Město stagnovalo, poddaní odmítali robotu, když se jejich sociální i právní postavení zhoršovalo. Na chlumeckém panství učebnicové nevolnictví v plném rozsahu nebylo, chlumečtí měšťané nebyli zatěžováni robotou jako sousedé v okolních vesnicích. Ve východních Čechách začal doutnat požár na Trutnovsku a Náchodsku. Rozhořel se v roce 1775. Celou tu historii známe ze školních lavic, i když někdy zkresleně. Jeden z proudů selských povstalců se dostal až do Chlumce a hraběcí správci ze strachu povolali vojáky z Kolína a Kutné Hory a ti povstalice krutě potlačili. Chlumečtí měšťané, kteří nebyli tolik zatíženi panskou zlovůli a slyšeli o tom, jak se povstalci vypořádávají s odporem, měli strach a postavili

se proti nim. Hrabě František Ferdinand jim potom za to velmi děkoval a poskytl jim dokonce odměnu v podobě svobodného vinného šenku a šesti set sáhů dřeva. Navíc měšťané obdrželi i pochvalu od vídeňské vlády. Tuto historii dostatečně znáte, ústním podáním se roznesla po celých Čechách, a dokonce se dosud při různých příležitostech traduje: „Dopadli jak sedláci u Chlumce.“ Až dosud se chlumečtí měšťané seznamovali pouze s cizími vojáky (v roce 1775 si je hrabě ponechal několik měsíců), přišť se již dostaneme k tomu, jak přišel k vlastnímu garnizonu Chlumetz an der Zidlina. Fotografie stejnokrojů jsou z publikace Stejnokroje vojáků sloužících v habsburské armádě 1618–1918. -ijv-

Sňatky uzavřené v obřadní síni radnice

15. 5. 2021

Jan Danko
Karolína ŠmídováStradouň
Pardubice

21. 5. 2021

Lukáš Březina
Kateřina ČáslavováKosice
Kosice

Sňatek uzavřený na zámku Karlova koruna

21. 5. 2021

Pavel Škvor
Kristýna FialováHradec Králové
Puchlovice

Sňatky uzavřené v Loretě

15. 5. 2021

Lukáš Kučera
Veronika FülllováNové Město
Nové MěstoRadim Hricík
Nikola BajgarováLovčice
Lovčice

Sňatky uzavřené v penzionu Alwin

15. 5. 2021

Ondřej Tichý
Aneta BencováSloveč, část Kamilov
Sloveč, část Kamilov

22. 5. 2021

Petr Leták
Alžběta ČernáPraha
Praha

21. 5. 2021

Vladimír Klíma
Petra ČápkováHradčany
Opolany

25. 5. 2021

Dominik Tvrdý
Petra NedvědováPraha
Třebovle, část Miškovice

Za matriku Ivona Uchytlová

Narozené děti s trvalým bydlištěm v Chlumci n. C.

Gabriel Sivák

Odešli z našich řad

Zdenka Ferdová 90 let
Dagmar Fírbacherová 67 let
Josef Hanzl 64 let

Za evidenci obyvatel **Bc. Ladislava Zemanová**

Dne 14. června 2021
oslavila 100. narozeniny
paní **Marie LEHKÁ**.
Za její lásku a obětavost děkuje
a hodně zdraví a spokojenosti přeje
rodina.

Děkujeme touto cestou všem,
kteří se naposled přišli rozloučit
s paní **Vlastou ČERNOHORSKOU**
a
paní **Věrou CHÁROVOU**
z Klamoše.

Naše velké poděkování patří
také Pohřební službě pana Netíka za ochotu,
které se nám dostalo z jejich strany.
Děkuje zarmoucená rodina.

Dne 30. května 2021 uplynul smutný rok,
od chvíle, kdy nás navždy opustil
pan **Zdeněk SRB.**
S láskou vzpomínají manželka
a dcery s rodinami.
Děkujeme všem za tichou vzpomínku.

Rádi bychom touto cestou poděkovali
za slova útěchy a květinové dary všem,
kteří se přišli rozloučit
s naší milovanou maminkou,
paní **Marcelou VOSTŘELOVOU**.
Velmi děkujeme službám p. Dobroslava Netíka
za vypravení smutečního rozloučení
a p. Zdeňku Horákovi za pronesenou řeč.
Zarmoucená rodina

Dne 23. června 2021 uplyne šest let,
co nás navždy opustil náš syn
Ladislav MAHR
S láskou vzpomínají rodiče a bratr s rodinou.

Inzerce

CHLUMECKÉ LISTY • Měsíčník, periodický tisk územního samosprávného celku, evidenční číslo MK ČR E11410 • Číslo 6 – 17. června 2021 • Vydává město Chlumeck nad Cidlinou, Klicperovo nám. 64/I, IČ: 00268861 • Řídí redakční rada pod vedením šéfredaktorky Mgr. Mileny Komárkové • Sídlo redakce: Klicperův dům, Riegrova 236, 503 51 Chlumeck nad Cidlinou, tel.: 602 717 410, e-mail: chlisty@chlumecnc.cz • Výtiskl TNM Print, s.r.o., Poděbrady, náklad 1050 výtisků • Příspěvky nejsou honorovány a nevracejí se. • Názory vyjádřené v článkách se nemusí shodovat s názorem redakce a vydavatele. • Foto na první straně obálky Antonín Fibigr. • **Uzávěrka příštího čísla 1. 7. 2021**